

ความเข้มแข็งจากหยดน้ำตา

ศิลปนิพนธ์เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาออกแบบทัศนศิลป์

พฤษภาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

STRENGTHENING OF TEARS

An Art Tesis Submitted in Partial Fulfillment

Of the Requirement

For the Degree of Bachelor of Fine and Applied Arts

Program in Visual Art Design

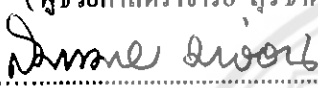
May 2016

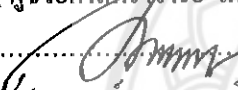
Copyright 2016 by Naresuan University

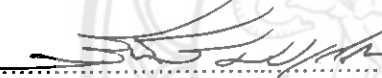
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความเข้มแข็งจากหยกน้ำตา” ของนางสาวนภสร ศิปปกรณ์วิวัฒน์ เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิรัศมี พรหมรัตน์)

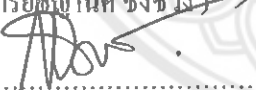

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรชาติ เกษประสิทธิ์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมหมาย มาอ่อน)

.....กรรมการ
(อาจารย์อาคม ทองโปร่ง)

.....กรรมการ

(อาจารย์จิติ สมบูรณ์เอก)

.....กรรมการ

(อาจารย์ศุภานิส ชิงช่วง)

.....กรรมการ

(อาจารย์ลักณา วงศ์สวัสดิ์)

อนุมัติ

.....

(ดร.สันต์ จันทร์สมศักดิ์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม 2559

ประกาศคุณูปการ

ข้าพเจ้าน้อมรำลึกในคุณบิดา มารดา คุณพ่อคุณน้า ศิลปวรรณวิวัฒน์ และคุณแม่ เสาวภา ศิลปวรรณวิวัฒน์ ผู้ที่ให้กำเนิดและอบรมสั่งสอน เลี้ยงดู จนเติบโตขึ้นมาด้วยความยากลำบาก สอนให้รู้จัก รับผิดชอบ ชั่วดี ทั้งยังคอยสนับสนุนส่งเสริมการศึกษา และเป็นกำลังใจให้ในยามที่ข้าพเจ้าเกิดความท้อแท้ และหมดกำลังใจ

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.ทวีศักดิ์ พรหมรัตน์ อาจารย์ประจำวิชาศิลปนิพนธ์ และอาจารย์รัฐติ สมบูรณ์อเนก อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ และขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ ภาควิชาศิลปะและการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวรทุกท่าน ที่ให้ความรู้ ความช่วยเหลือ ตลอดจนเป็นกำลังใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ พร้อมคำปรึกษาศิลปนิพนธ์ภาคเอกสารชุดนี้ให้ไปในทางที่ชัดเจนและสมบูรณ์

ขอขอบคุณ คุณลุงสมนึก พงษ์ศรี ที่ช่วยแนะนำวิธีการทำงานและทำให้งานครั้งนี้สำเร็จตามกำหนดเวลา และขอขอบคุณ ครอบครัว เพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ที่คอยให้การช่วยเหลือในการทำงานจนสามารถดูว่างตามความประสงค์

นภสร ศิลปวรรณวิวัฒน์

ชื่อเรื่อง	ความเข้มแข็งจากหยดน้ำตา
ผู้วิจัย	นางสาวนภสร ศิลปวรรณวิวัฒน์
สถานที่ปรึกษา	อาจารย์ฐิติ สมบูรณ์เอนก
กรรมการที่ปรึกษา	อาจารย์สมหมาย มาอ่อน
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปนิพนธ์ ศป.บ สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, พ.ศ.2558
คำสำคัญ	ประสบการณ์, น้ำตา

บทคัดย่อ

การสร้างสรรคผลงานประติมากรรมศิลปนิพนธ์ ภายใต้หัวข้อเรื่อง “ความเข้มแข็งจากหยดน้ำตา” นี้ มีวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์ เพื่อผู้สร้างสรรค์เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการการสร้างสรรค์ศิลปะที่จะสามารถตอบสนองความคิดและความรู้สึของผู้สร้างสรรค์ โดยแสดงออกถึงคุณค่าทางความงามหรือสุนทรียภายในรูปแบบกึ่งนามธรรม(semi-abstract) ที่มีรูปแบบเป็นเรขาคณิต ตลอดจนนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะไว้อย่างเป็นระบบในรูปแบบเอกสารภาคศิลปนิพนธ์ โดยมีการวางแผนการดำเนินงาน คือ เริ่มจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูล ทั้งในส่วนภาคเอกสารและทาง โครงสร้างศิลปะ รวมถึงองค์ประกอบศิลปะ งานทัศนศิลป์ และรูปถ่ายตัวอย่างรูปแบบงานศิลปะ นาวิเคราะห์และประมวลความรู้นำมาสู่ขั้นตอนการทำแบบจำลองและขยายเป็นผลงานจริง

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้แสดงความงามทางสุนทรียภาพผ่านรูปทรงเรขาคณิต(geometric form) ที่นำมาเรียงต่อกันเป็นรูปทรงอินทรีย์รูป(organic form) นำเสนอเรื่องราวจากประสบการณ์ความเสียใจ ผิดหวัง ท้อแท้ ความผิดพลาด และอีกมากมายในชีวิตที่ผ่านมา โดยผู้สร้างสรรค์ได้นำมาถ่ายทอดแสดงความงามทางสุนทรียภาพ ซึ่งเป็นเรื่องของหลักการทางศิลปะ และ ทัศนธาตุ อันมีหัวใจสำคัญคือ รูปทรง จังหวะ พื้นที่ว่าง และพื้นผิว ที่เป็นการซ้ำกันของกล่องที่รูปทรงเหมือนกันแต่ขนาดแตกต่างกัน ก่อตัวเป็นรูปทรงอินทรีย์รูป นั่นก็คือ กล่องที่ติดแผ่นสแตนเลสเงา เปรียบเป็นผลึกของน้ำตาในการร้องไห้ในแต่ละครั้ง ก่อตัวเป็นรูปคน นั่นก็คือ ตัวผู้สร้างสรรค์เอง เหมือนเป็นการก่อตัวของประสบการณ์ที่ทำให้เราเข้มแข็งมากขึ้นเรื่อยๆ รวมทั้งผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาค้นคว้ากลวิธี และพัฒนาทักษะฝีมือในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม ที่จะทำให้เกิดรูปแบบและความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ

Title	Strengthening of tears
Author	Napasorn Sillapawornwiwat
Advisor	Mr.Thiti Somboonane
Co-Advisor	Mr.Somma Ma-on
Academic Paper	Art thesis for Bachelor of Fine and Applied Arts (Visual Art Design), Naresuan University , 2016
Keyword	Experience , Tears

ABSTRACT

The creative works of sculpture art thesis. Under the Subject " Strengthening of tears " is intended to create. In order to learn and understand the creative process of artistic creation to meet the thoughts and feelings of the author. The expression of beauty or aesthetic value in the form of semi-abstract with a geometric pattern. It led to the creation of art recording system as well as document the thesis. The implementation plan is the start of the study data. Both the documents and the structure of art. Including the arts, visual arts and photographs, samples of art forms. Analyze and process knowledge to bring to the process of replicating and extending a real contribution.

The thesis sets this beauty aesthetics through geometry to be filed together to form the organic form present the story from a sad disappointment, disillusionment errors and more. past life The creators had to convey their aesthetic beauty. This is a matter of principle, the artistic and visual elements that are key to the shape of space, rhythm and texture that is unique box shape but different sizes. Forming an organic shape that is formed at the plate, stainless steel finish. The advantage of crystal tears to cry each time. Formation of a people There is a creative person myself As a form of experience that makes us stronger, more. Including the creation of a research strategy. Skills development and the creation of the sculpture. To generate new and creative ways.

สารบัญ

บทที่	หน้า
ประกาศนุญประการ.....	ก
บทคัดย่อ.....	ข
ABSTRACT.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1	
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	1
ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	2
คำสำคัญหรือคำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	2
เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง.....	3
วิธีดำเนินการวิจัยแบบสร้างสรรค์.....	3
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	4
งบประมาณค่าใช้จ่ายในการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์.....	7
การนำเสนอและการเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์.....	7
บทที่ 2	
ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง.....	8
อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ.....	16
อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	17
สรุปข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	20
บทที่ 3	
ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์.....	21
ขั้นตอนการศึกษาและค้นคว้าหาข้อมูล.....	21

สารบัญ

บทที่	หน้า
กำหนดกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์.....	27
ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์.....	29
การจัดทำภาพแบบจำลอง.....	30
กลวิธีกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	36
ผลงานศิลปนิพนธ์.....	42
บทที่ 4	
การวิเคราะห์การสร้างสรรค์.....	51
ทัศนธาตุและการสร้างเอกภาพ.....	51
การวิเคราะห์องค์ประกอบ.....	52
เส้น.....	52
รูปทรง.....	57
พื้นผิว.....	57
สี.....	58
ที่ว่าง.....	63
วิเคราะห์กลวิธี.....	71
บทที่ ๕	
บทสรุป.....	72
ประวัติผู้สร้างสรรค์.....	74
บรรณานุกรม.....	75

สารบัญภาพ

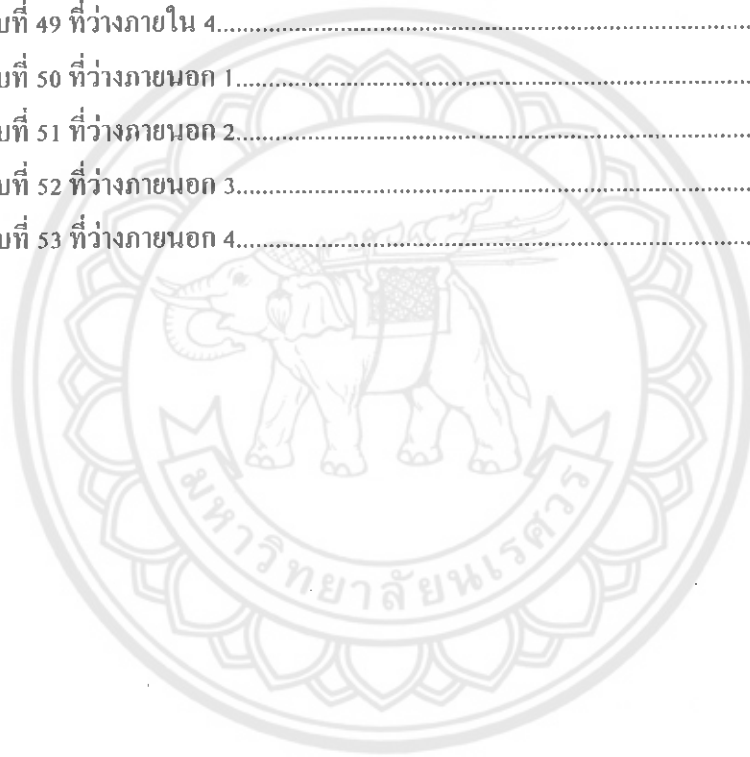
บทที่	หน้า
บทที่ 1	
ภาพประกอบที่ 1 เหล็กฉาก	4
ภาพประกอบที่ 2 เหล็กกล่อง.....	4
ภาพประกอบที่ 3 แผ่นสแตนเลส.....	5
ภาพประกอบที่ 4 ลวดเชื่อม.....	5
ภาพประกอบที่ 5 รีเวท.....	6
ภาพประกอบที่ 6 เครื่องย้ำรีเวท.....	6
บทที่ 2	
ภาพประกอบตัวอย่างผลิตภัณฑ์.....	13
ภาพประกอบที่ 7 ผลงาน Antony Gormley.....	18
ภาพประกอบที่ 8 ผลงาน Antony Gormley.....	18
ภาพประกอบที่ 9 ผลงาน Antony Gormley.....	19
ภาพประกอบที่ 10 ผลงาน Antony Gormley.....	19
บทที่ 3	
ภาพประกอบที่ 11 แผนผังแสดงองค์ประกอบของศิลปะ.....	21
ภาพประกอบที่ 12 แผนผังแสดงองค์ประกอบตามเนื้อหาของผลงาน.....	22
ภาพประกอบที่ 13 แผนผังแสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง.....	23
ภาพประกอบที่ 14 ข้อมูลภาพถ่าย.....	26
ภาพประกอบที่ 15 วัสดุ อุปกรณ์.....	27
ภาพประกอบที่ 16 ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์.....	29
ภาพประกอบที่ 17 ภาพแบบจำลอง.....	30
ภาพประกอบที่ 18 แบบจำลองศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1.....	33
ภาพประกอบที่ 19 แบบจำลองศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2.....	34
ภาพประกอบที่ 20 แบบจำลองศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3.....	34

สารบัญภาพ

บทที่	หน้า
ภาพประกอบที่ 21 แบบจำลองศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4.....	35
ภาพประกอบที่ 22 ขั้นตอนการตัดเหล็ก.....	36
ภาพประกอบที่ 23 เชื่อมเหล็กเป็นกล่อง.....	37
ภาพประกอบที่ 24 เจาะรูที่กล่อง.....	37
ภาพประกอบที่ 25 เชื่อมเหล็กเป็น โครงสร้าง.....	38
ภาพประกอบที่ 26 ผนัง.....	39
ภาพประกอบที่ 27 ตัดกระดาษทาบกับ โครงสร้าง.....	40
ภาพประกอบที่ 28 ตัดแผ่นสแตนเลส.....	41
ภาพประกอบที่ 29 ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1.....	43
ภาพประกอบที่ 30 ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1.....	44
ภาพประกอบที่ 31 ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2.....	45
ภาพประกอบที่ 32 ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2.....	46
ภาพประกอบที่ 33 ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3.....	47
ภาพประกอบที่ 34 ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3.....	48
ภาพประกอบที่ 35 ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4.....	49
ภาพประกอบที่ 36 ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4.....	50
บทที่ 4	
ภาพประกอบที่ 37 การแสดงเส้นภายในงานชั้นที่ 1.....	53
ภาพประกอบที่ 38 การแสดงเส้นภายในงานชั้นที่ 2.....	54
ภาพประกอบที่ 39 การแสดงเส้นภายในงานชั้นที่ 3.....	55
ภาพประกอบที่ 40 การแสดงเส้นภายในงานชั้นที่ 4.....	56
ภาพประกอบที่ 41 พื้นผิวมันวาว.....	58
ภาพประกอบที่ 42 สีของแผ่นสแตนเลส.....	59
ภาพประกอบที่ 43 สีของ โครงเหล็กสีเทา.....	60
ภาพประกอบที่ 44 สีของ โครงเหล็กสีแดง.....	61

สารบัญภาพ

บทที่	หน้า
ภาพประกอบที่ 45 สีของโครงเหล็ก สีขาว.....	62
ภาพประกอบที่ 46 ที่ว่างภายใน 1.....	63
ภาพประกอบที่ 47 ที่ว่างภายใน 2.....	64
ภาพประกอบที่ 48 ที่ว่างภายใน 3.....	65
ภาพประกอบที่ 49 ที่ว่างภายใน 4.....	66
ภาพประกอบที่ 50 ที่ว่างภายนอก 1.....	67
ภาพประกอบที่ 51 ที่ว่างภายนอก 2.....	68
ภาพประกอบที่ 52 ที่ว่างภายนอก 3.....	69
ภาพประกอบที่ 53 ที่ว่างภายนอก 4.....	70

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากมนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความคิด อารมณ์ ความรู้สึกที่หลากหลาย และในแต่ละอารมณ์ ความรู้สึกนั้นจะมีการแสดงออกที่แตกต่างกันออกไป และหนึ่งในการแสดงออกทางความรู้สึกนั้นก็มื่อน้ำตาเป็น ตัวสื่ออารมณ์ความรู้สึกด้วยเช่นกัน การที่น้ำตาจะไหลออกมาได้นั้น ไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นการร้องไห้เสียใจ เพียงอย่างเดียว เราอาจจะหัวเราะจนน้ำตาไหล หรืออาการจิตใจ สิ้นตันใจ หรือแม้แต่การหาวก็ทำให้เรามีน้ำตา ไหลออกมาได้เช่นกัน ผู้สร้างสรรคจึงได้หาข้อมูลเกี่ยวกับน้ำตาที่มีที่มาแตกต่างกันในแต่ละอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งก็ได้เจอการทดลองต่อผลึกน้ำตาที่ต่างอารมณ์ความรู้สึกกัน ผู้สร้างสรรคเห็นว่าผลึกน้ำตาจากอารมณ์ ความรู้สึกที่ต่างกันก็มีผลึกที่ได้ออกมาแตกต่างกัน ผู้สร้างสรรคจึงมองว่าน้ำตานั้น จริงๆแล้วเป็นผลึกที่มาเรียง ตัวกัน จึงมีความสนใจที่จะนำมาสร้างสรรคเป็นผลงานศิลปะในรูปแบบของประติมากรรม และด้วยตัวของ ผู้สร้างสรรคเองนั้น เป็นคนที่ร้องไห้ง่าย อ่อนไหวต่อแรงกดดัน หรือเหตุการณ์ต่างๆที่มากระทบจิตใจ เมื่อเหนื่อย หือแพ้ ผิดหวัง เสียใจ ผู้สร้างสรรคก็จะร้องไห้ออกมาได้ง่ายมาก แต่ในทุกครั้งๆของการร้องไห้ผู้สร้างสรรคเองก็ ได้คิดถึงทวนกับเรื่องที่เกิดขึ้น และการร้องไห้ในแต่ละครั้งก็กลับกลายเป็นประสบการณ์ที่ทำให้เรามีสภาวะ จิตใจที่แข็งแกร่งขึ้น จากหยคน้ำตาที่มาจากความเสียใจหรือผิดหวังในเหตุการณ์ต่างๆที่เข้ามาในชีวิตทำให้มี สภาวะจิตใจที่เข้มแข็งมั่นคง ผู้สร้างสรรคจึงอยากทำผลงานที่เป็นภาพสะท้อนของอารมณ์ ความรู้สึกของตัวผู้ สร้างสรรคเองจากช่วงเวลาที่ยังร้องไห้ โดยแสดงออกผ่านรูปทรงทางประติมากรรม

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 สร้างสรรคผลงานรูปแบบของประติมากรรม รูปแบบกึ่งนามธรรม (semi-abstract)

2.2 สร้างสรรคเพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้ากระบวนการ ขั้นตอนการสร้างสรรคผลงานทางศิลปะนำไปสู่ การบันทึกผลการสร้างสรรคผลงานศิลปะ ไว้อย่างระบบในรูปแบบเอกสารภาคศิลปนิพนธ์

2.3 สร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมที่แสดงออกถึงสภาวะจิตใจที่เข้มแข็ง มั่นคง หลังจากประสบการณ์ความเสียใจต่างๆในชีวิต

3. ขอบเขตของการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์งานที่เป็นศิลปะนิพนธ์นี้ข้าพเจ้า ได้กำหนดขอบเขตการสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

3.1 ขอบเขตด้านรูปแบบ

3.1.1 ผลงานมีลักษณะเป็นประติมากรรม รูปแบบกึ่งนามธรรม (semi-abstract)

3.1.2 เป็นงานประติมากรรมเทคนิคเชื่อมเหล็กและติดด้วยแผ่นสแตนเลสเงา

3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

3.2.1 เป็นผลงานประติมากรรมที่มีแนวคิด เนื้อหา เกี่ยวกับสภาวะจิตใจที่เข้มแข็ง มั่นคง หลังจากประสบการณ์ความเสียใจต่างๆในชีวิต

4. คำคำคัญหรือคำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. น้ำตา (tears) หมายถึง ของเหลวที่มีหน้าที่ทำความสะอาดและหล่อลื่นดวงตา น้ำตาที่เกิดจากการร้องไห้มีผลมาจากความรู้สึกรุนแรง
2. มนุษย์ (Human) หมายถึง สิ่งมีชีวิตที่มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ แยกแยะ และสร้างสรรค์ได้
3. ความรู้สึก (Feeling) หมายถึง การถ่ายทอดข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ทั้งระดับจิตสำนึกและจิตใต้สำนึก
4. ประสบการณ์ (experience) หมายถึง ความชัดเจนที่เกิดจากการกระทำหรือได้พบเห็นมา

5. เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

5.1 ข้อมูลจากตำราหนังสือเอกสารทางวิชาการอันเป็นข้อมูลเบื้องต้นและที่มาของเทคนิคในการสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้

-หนังสือองค์ประกอบศิลปะ ผู้แต่ง ชลูด นิ่มเสมอ

-หนังสือประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก ผู้แต่ง ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์

-เอกสารประกอบการเรียนการสอนรายวิชา 707122 พื้นฐานองค์ประกอบศิลป์
ผู้แต่ง สุรชาติ เกษประสิทธิ์

-<http://pantip.com/topic/32901978>

-<https://th.wikipedia.org/wiki>

6. วิธีดำเนินการวิจัยแบบสร้างสรรค์

6.1 กำหนดหัวข้อที่ตนเองสนใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

6.2 รวบรวมข้อมูลต่างๆที่มีเนื้อหาที่เป็นจริงจากสื่อ อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์และ
ภาพถ่าย

6.3 เขียนภาพร่าง (sketch) และแบบจำลอง (model) เพื่อศึกษาและค้นหารูปร่างรูปทรง องค์ประกอบ
ที่เหมาะสม

6.4 ทดลองกระบวนการ (Technique) ในการสร้างสรรค์ภาพผลงานเพื่อหาอัตลักษณ์
ให้แก่ตนเอง

6.5 นำภาพร่าง,แบบจำลองและกลวิธีที่ได้ทดลองไปนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรับคำแนะนำ

6.6 นำคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไขแบบจำลองให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

6.7 เตรียมอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ ได้แก่ เหล็กฉาก แผ่นสแตนเลสเงา ลวดเชื่อม ริเวท คีมย้ำริเวท

6.8 ขยายสเกลจากแบบจำลองสู่งานจริง

6.9 นำเสนอผลงานที่สำเร็จให้อาจารย์ประเมินคุณค่าและนำคำแนะนำมาแก้ไขปรับปรุง
ผลงานให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

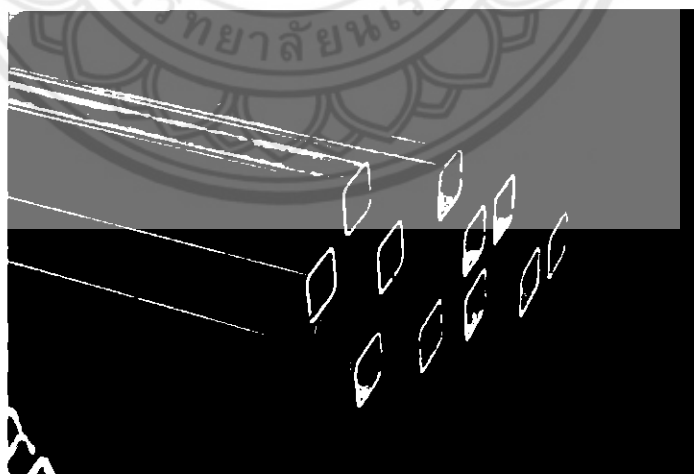
6.10 บันทึกกระบวนการ ปัญหาและอุปสรรคในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อที่จะ ได้นำมาแก้ไขและ
ปรับปรุงในงานชิ้นต่อไป

7. วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ภาพประกอบที่ 1

เหล็กฉาก

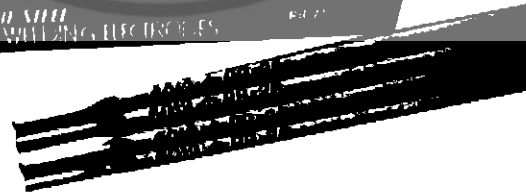
ภาพประกอบที่ 2

เหล็กกล่อง

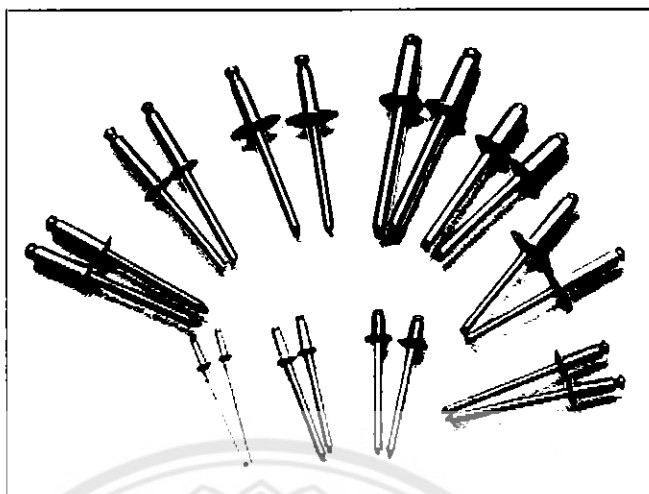
ภาพประกอบที่ 3

แผ่นสแตนเลสเงา

ภาพประกอบที่ 4

ลวดเชื่อม

ภาพประกอบที่ 5

รีเวท

ภาพประกอบที่ 6

เครื่องขั้วรีเวท

8. งบประมาณค่าใช้จ่ายในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

ค่าใช้จ่ายตลอดการสร้างสรรคผลงาน รวม วัสดุ อุปกรณ์ ต่างๆ ทั้งหมด โดยประมาณ 30,000 บาท

9. การนำเสนอและการเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

9.1 จัดแสดงนิทรรศการศิลปะที่ภายในอาคารหอศิลป์มหาวิทยาลัยนเรศวร

9.2 จัดพิมพ์เอกสารคู่มือประกอบการแสดงนิทรรศการศิลปะ โดยมีภาพผลงานศิลปนิพนธ์บทคัดย่อและเนื้อหาแนวความคิดของการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์เพื่อแจกจ่ายเผยแพร่ไปยังห้องสมุดสถาบันการศึกษา ศิลปะต่างๆ

บทที่ 2

เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

เมื่อนมุษย์มีการแสดงออกถึงอารมณ์อย่างหลากหลาย และสามารถแสดงออกได้หลายวิธี หนึ่งในวิธีที่เห็นชัดคือการร้องไห้ น้ำตานี้เป็นสิ่งที่ออกมาพร้อมกับการร้องไห้ และการร้องไห้นั้นเกิดขึ้นได้จากสภาวะอารมณ์ที่เป็นไปในทางบวก และทางลบ จากการร้องไห้ของผู้สร้างสรรค์ในแต่ละครั้งนั้น ได้ก่อเกิดเป็นประสบการณ์ที่ทำให้ตัวผู้สร้างสรรค์เองมีความแข็งแกร่งด้านจิตใจมากขึ้น บางคนคิดว่าความแข็งแกร่งคือ ความกระด้าง ความรุนแรง และพร้อมทำลายล้าง แต่ความจริงแล้วความแข็งแกร่งคือการที่เราสามารถต่อสู้กับสิ่งที่เราต้องเผชิญในชีวิตประจำวันได้ การมีความสมบูรณ์ในด้านจิตใจ จิตใจปกติ เข้มแข็งอารมณ์มั่นคง สามารถปรับศวกาย และใจ ให้คลุยกภาพกับ สิ่งแวดล้อม และสังคม ดำรงชีวิตอยู่ด้วยความสุข อย่างที่มีคนเคยกล่าวไว้ว่า หัวใจเป็นอวัยวะที่แข็งแรงที่สุด แม้แต่โรคมะเร็งยังไม่สามารถทำร้ายแก่หัวใจได้เลย เราไม่เคยได้ยินว่ามีคนเป็นโรคมะเร็งที่หัวใจ แต่สิ่งที่ทำร้ายหัวใจได้กลับเป็นความน้อยใจ ความเสียใจ ความโกรธ ที่เกิดจากอารมณ์ความรู้สึกที่เราสร้างขึ้นเอง ถ้าเราปล่อยให้ความรู้สึกพวกนี้มาทำร้ายหัวใจเราไปเรื่อยๆ สภาพจิตใจเราก็จะแย่ และทำให้เราไม่สามารถที่จะต่อสู้กับเหตุการณ์ที่ต้องเผชิญในวันข้างหน้าต่อไป การที่เราเจอเหตุการณ์ที่ดีและไม่ดี เราควรต้องเก็บมาพิจารณา เป็นการเพิ่มบทเรียนในชีวิตของเราเอง เพื่อวันต่อไปของชีวิต ความแข็งแกร่งทั้งใจและกาย จึงเรียกว่าความแข็งแกร่ง ขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไปย่อมไม่สมบูรณ์

จากที่กล่าวมานี้ เป็นเหตุบังเอิญที่ทำให้เกิดความบังคลาใจต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ นิพนธ์ ชุด ความเข้มแข็งจากหยดน้ำตา ดังกล่าวนี โดยผู้สร้างสรรค์ดำเนินการวางแผนขั้นตอนค้นหาหาข้อมูลการทำงานสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลด้านเนื้อหา

- 1.1 ความรู้สึก
- 1.2 อารมณ์
- 1.3 น้ำตา
- 1.4 ประสบการณ์

2. ข้อมูลด้านรูปแบบและกลวิธีการสร้างสรรค์

2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ข้อมูลด้านเนื้อหา

ความรู้สึกร

ความรู้สึกรนั้นถ่ายทอดข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ทั้งระดับจิตสำนึกและจิตใต้สำนึก ผ่านอย่างน้อย 30 ประสาทเคมีซึ่งทำปฏิกิริยาเดี่ยวหรือร่วมกันอย่างซับซ้อน

ยกตัวอย่างเช่นความรู้สึกรกลัว แปลอย่างกว้างๆ ความกลัวเป็นการคาดการณ์ถึงอันตรายหรือความเจ็บปวด ความกลัวเพิ่มสารเคมีในสมองเช่น adrenalin และ cortisol ความกลัวนั้นมีประโยชน์ เพราะมันเกิดจากถึงรอบกายซึ่งบ่งบอกถึงความเสี่ยงต่ออันตรายหรือ การประเชิญกับอันตรายโดยตรง ถึงกระนั้นก็ดี บางครั้งในสถานการณ์ที่ไม่มีภัย ความนึกคิด จิตใต้สำนึก และ จินตนาการ ก็สามารถทำให้เกิดความกลัวได้

การหยั่งรู้ถึงถึงรอบกายนั้นไม่จำเป็นว่าผู้เห็นต้องมีปฏิกิริยาโต้ตอบเหมือนกัน ขึ้นอยู่กับความเป็นไปได้ในวิธีที่ผู้เห็นจัดการกับสถานการณ์ การเกี่ยวเนื่องของสถานการณ์กับอดีตของผู้เห็น และ อีกหลากหลายปัจจัย

ความคิดและความรู้สึกนั้น ส่วนใหญ่จะมาด้วยกัน ความคิดเป็นการเปรียบเทียบข้อมูลของของบางอย่าง ในระหว่างที่ความรู้สึกเป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างของของจากภายใน เมื่อความคิดเชื่อมโยงถึงสาเหตุของความแตกต่างของของบางอย่าง ความหยั่งรู้จึงเชื่อมกับลักษณะซึ่งถูกเลือก โดยประสบการณ์ในอดีต สิ่งนี้เรียกว่า อารมณ์

(ที่มา: <https://th.wikipedia.org/wiki/ความรู้สึก>)

อารมณ์

ในทางจิตวิทยา ปรัชญา และสาขาอื่น ๆ อารมณ์ หมายถึงประสบการณ์ในความรู้สึกและอวัสัยที่ถูกกำหนดลักษณะเฉพาะ โดยการแสดงออกทางจิตสรีรวิทยา ปฏิกริยาทางชีววิทยา และสภาพจิตใจ อารมณ์มักจะเกี่ยวข้องกับและถูกจัดว่ามีอิทธิพลซึ่งกันและกันกับพื้นอารมณ์ พื้นอารมณ์แต่กำเนิด บุคลิกภาพ นิสัย และแรงจูงใจ เช่นเดียวกับที่ได้รับอิทธิพลจากฮอร์โมนและสารสื่อประสาท อาทิ โดพามีน นอราดรีนาลีน เซโรโทนิน ออกซิโทซิน และคอร์ติซอล อารมณ์มักเป็นพลังขับเคลื่อนเบื้องหลังพฤติกรรมไม่ว่าเชิงบวกหรือเชิงลบ สรีรวิทยาของอารมณ์มีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับภาวะกระตุ้นของระบบประสาท ด้วยสถานะและความแรงของการกระตุ้นที่หลากหลายซึ่งเกี่ยวข้องกับอารมณ์เฉพาะอย่าง โดยชัดเจน ถึงแม้ว่าการแสดงออกด้วยอารมณ์อาจดูเหมือนว่าเป็นการกระทำโดยไม่ต้องใช้ความคิด แต่มุมมองที่สำคัญของอารมณ์ก็คือการรับรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตีความหมายของสิ่งที่เกิด ตัวอย่างเช่น เมื่อเกิดการขมขื่นความ ประสพการณ์แห่งความกลัวจะบังเกิดโดยปกติ การรับรู้ถึงภัยอันตรายและภาวะกระตุ้นของระบบประสาทที่ตามมา (เช่นชีพจรเต้นเร็ว หายใจเร็ว เหงื่อออก กล้ามเนื้อหดเกร็ง) คือองค์ประกอบโดยรวมที่นำไปสู่การตีความหมายและการระบุภาวะกระตุ้นเป็นสถานะอารมณ์ อารมณ์ก็มีความเชื่อมโยงกับแนวโน้มของพฤติกรรม การวิจัยเกี่ยวกับอารมณ์เพิ่มขึ้นอย่างมากภายในสองทศวรรษที่ผ่านมาในหลายสาขาที่ศึกษาอย่างเช่นจิตวิทยา ประสาทวิทยา แพทยศาสตร์ สังคมวิทยา และแม้แต่วิทยาการคอมพิวเตอร์ ทฤษฎีจำนวนมากที่พยายามอธิบายแหล่งกำเนิด ประสาทชีววิทยา ประสพการณ์ และการทำงานของอารมณ์ ได้แต่เพียงประทับประคองการวิจัยที่เข้มข้นมากขึ้นเกี่ยวกับเรื่องนี้ อารมณ์ในลักษณะต่าง ๆ คือความรู้สึกที่โดยทั่วไปมีองค์ประกอบทั้งสรีรวิทยาและการรับรู้ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม

(ที่มา: <https://th.wikipedia.org/wiki/อารมณ์>)

น้ำตา

น้ำตา เกิดจากการหลั่งน้ำตา (Lacrimation หรือ lachrymation) ที่มีหน้าที่ทำความสะอาดและหล่อลื่นดวงตาเพื่อตอบสนองต่ออาการระคายเคืองตา น้ำตาที่เกิดจากการร้องไห้มีผลมาจากความรู้สึกรุนแรงภายใน เช่น ความโศกเศร้า ความปิติยินดี อารมณ์ ความกลัวเกรง หรือความยินดี การหัวเราะและการหายใจสามารถทำให้เกิดน้ำตาได้

น้ำตาประกอบด้วยน้ำและสารต่างๆ ที่เป็นเสมือนอาหารให้เซลล์ผิวดวงตา ช่วยให้ผิวดวงตาแข็งแรง เช่น ออกซิเจน โคเลสเตอรอล กรดไขมัน เป็นอวัยวะที่ไม่มีเลือดมาเลี้ยงเหมือนกล้ามเนื้อส่วนอื่นๆ ในดวงตา จึงต้องการออกซิเจนจากอากาศและน้ำตาเป็นหลัก นอกจากนี้ น้ำตา ยังมีสารอิเล็กโทรไลต์และวิตามินต่างๆ เช่น วิตามินเอ วิตามินอี มีสารต้านจุลชีพ (antimicrobial) และสารต้านอนุมูลอิสระ (anti-oxidant) ที่จำเป็นต่อการคงสภาพที่ปกติของผิวดวงตา

ในภาวะปกติ น้ำตาสร้างมาจากต่อมน้ำตา ต่อมภายในเชื่อมตากับต่อมบริเวณโคนขนตา ตลอดจนถึงต่อมภายในหนังตา แต่ละต่อมสร้างน้ำตาต่างชนิดกัน โดยเรียงเป็น 3 ชั้น ชั้นนอกเป็นชั้นไขมัน ชั้นกลางเป็นน้ำ และชั้นที่ชิดผิวตาเป็นชั้นเมือก น้ำตาจะหายไปโดยการระเหยร้อยละ 20 ที่เหลือจะไหลลงที่บริเวณหัวตา

น้ำตาสามารถจำแนกออกได้เป็น 3 ชนิดด้วยกัน ได้แก่

Basal tears ในกระจกตาของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่มีสุขภาพแข็งแรงนั้น จะมีน้ำหล่อเลี้ยงเพื่อปกป้องนัยน์ตาไม่ให้แห้งและยังช่วยปกป้องนัยน์ตาจากฝุ่น ส่วนประกอบของน้ำตาชนิดนี้ประกอบไปด้วย น้ำ มีซินลิพิด ไกลโคไลซ์ แล็กโตเฟอริน ไกลโกลบูลิน ลาคริติน อิมมูโนโกลบูลิน กลูโคส ยูเรีย โซเดียม และ โพแทสเซียม ซึ่งสารบางตัวอย่างเช่น ไกลโคไลซ์สามารถช่วยป้องกันแบคทีเรียได้ โดยปกติแล้วน้ำตาชนิดนี้จะถูกหลั่งออกมาในปริมาณ 0.75-1.1 กรัมภายในระยะเวลา 24 ชั่วโมง และจะลดปริมาณลงเรื่อยๆเมื่อมีอายุมากขึ้น

Reflex tears น้ำตาชนิดนี้จะเกิดจากมีสิ่งเร้าภายนอกกระทำต่อระคายเคือง เช่น ไอของหัวหอมที่ระเหยออกมาหลังการสับ แก๊สน้ำตา สเปรย์พริกไทย ซึ่งสารเหล่านี้จะไปกระตุ้น Transient receptor potential channels ใน เส้นประสาทอ็อพทาลมิก ให้เกิดปฏิกิริยา ซึ่งตัวกระตุ้นนี้อาจเป็นแสงที่จ้ามาก การได้รับตัวกระตุ้นประเภทพริกไทยยังบริเวณลิ้น หรือเชื่อมโยงกับการสำรอก การหายใจและไอ ได้อีกด้วย

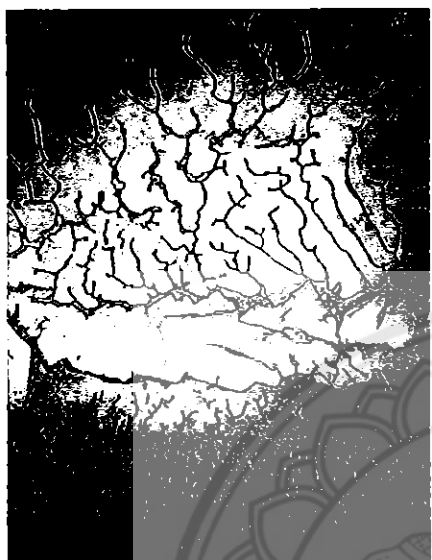
Emotional tears หรือเรียกโดยทั่วไปว่าการร้องไห้หรือสะอื้นให้ เกิดขึ้นจากการเกิดอารมณ์อย่างรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นการปลื้มปิติยินดี ความ โกรธ หรือความเจ็บปวดทรมาน อันทำให้ระดับการผลิตน้ำตาเพิ่มมากขึ้น น้ำตาชนิดนี้มีส่วนประกอบทางเคมีที่แตกต่างออกไปจากน้ำตาที่หล่อเลี้ยงนัยน์ตา emotional tears นั้นจะมี ส่วนประกอบของฮอร์โมนที่มีองค์ประกอบของ โปรตีนอย่าง โปรแลคติน อะครี โนคอร์ติโค โทริกคอร์โมน และกลูเทอนเคฟาลิน ที่มากกว่าสองชนิดแรก ซึ่ง ไฮโปทาลามัสในระบบลิมบิกจะเป็นตัวที่ควบคุมการหลั่งของ น้ำตาชนิดนี้ โดยที่ต่อมน้ำตาจะถูกควบคุมด้วยระบบประสาทพาราซิมพาธิคผ่านทางสารสื่อประสาทอะซิติล โคลีน และส่ง ไปยังนิ โคลินิกรีเซปเตอร์และมัสคารินิกรีเซปเตอร์ ซึ่งหากตัวรับทั้งสองถูกกระตุ้น ต่อมน้ำตาก็จะ หลุดน้ำตาออกมา

(ที่มา: <https://th.wikipedia.org/wiki/น้ำตา>)

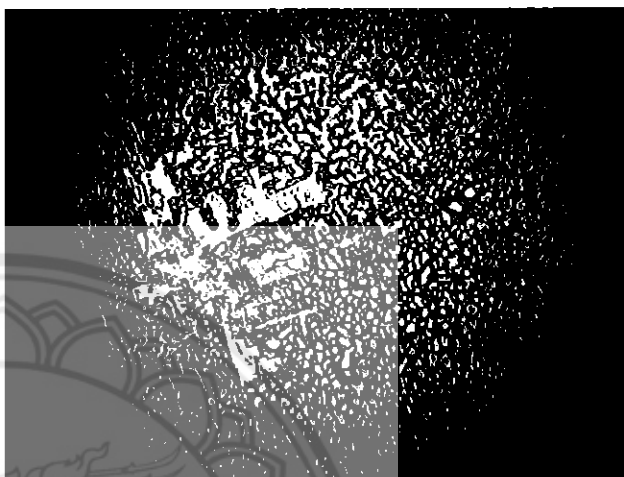
จากการทดลองของ Rose-Lynn Fisher ที่เกิดสงสัยว่า “น้ำตา” ที่มาจากความเศร้า กับ “น้ำตา” ที่มาจาก ความสุขนั้น มันแตกต่างกันหรือไม่ เธอจึงเริ่มทดสอบผ่านการส่อง “น้ำตา” ด้วยกล้องจุลทรรศน์อย่างจริงจัง เธอศึกษาน้ำตาที่แตกต่างกันจากสาเหตุของการหลั่ง “น้ำตา” กว่า 100 แบบ และเธอพบว่า มีความแตกต่าง มากมาย อย่างเช่น น้ำตาที่ร่างกายหลั่งออกมาเพื่อหล่อลื่นดวงตานั้น ต่างจากน้ำตาเวลาที่เราลอกหอมใหญ่ หรือ น้ำตาที่เกิดจากการหัวเราะ ก็ต่างจากน้ำตาแห่งความเศร้า ซึ่งโปรเจกต์ของเธอชื่อว่า The Topography of Tears.

Joseph Stromberg จาก Smithsonian’s Collage of Arts and Sciences อธิบายว่า น้ำตาจากแต่ละสาเหตุ นั้นมีองค์ประกอบอินทรีย์เบื้องต้นเหมือนกันคือ oils, antibodies, และ enzymes แต่ที่ต่างคือโมเลกุลของมัน นอกจากนี้ น้ำตาที่ถูกส่องผ่านกล้องจุลทรรศน์นั้น มันคือน้ำตาที่ตกผลึกเป็นเกล็ด ซึ่งอาจส่งผลให้รูปผลึกที่ ออกมาแตกต่างกันนั่นเอง

ตัวอย่างผลึกน้ำตา

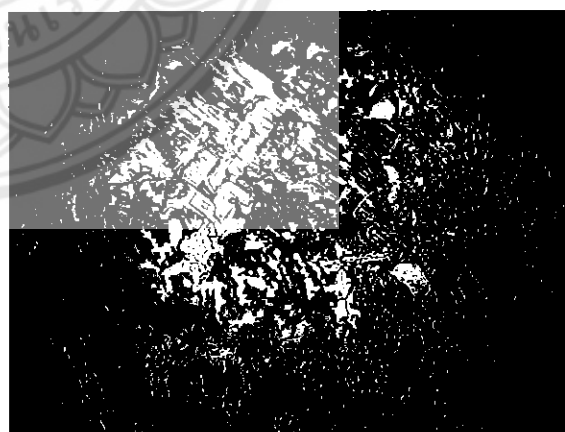
น้ำตาที่หล่อลื่นดวงตา

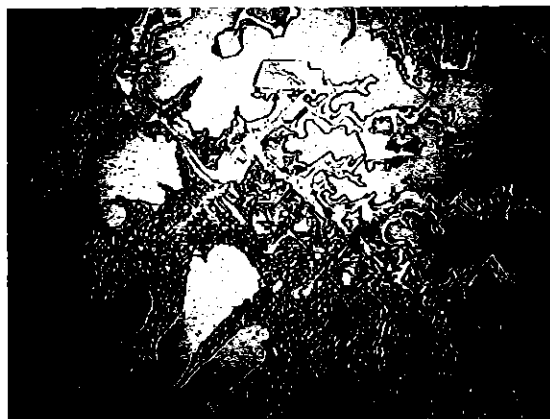
น้ำตาจากความเปลี่ยนแปลง

น้ำตาของความตื่นเต้นยินดี

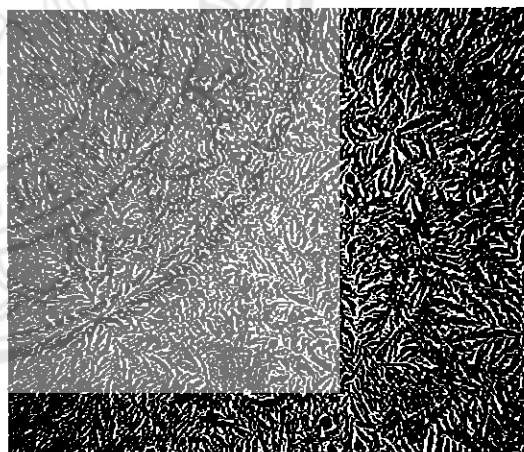
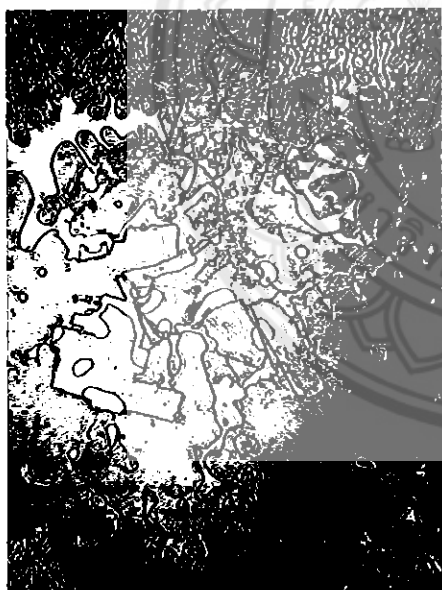

น้ำตาของการเริ่มต้นและจุดจบ

น้ำตาจากความเศร้า

น้ำตาของความหวัง

น้ำตาจากการหัวเราะ

น้ำตาจากหอมใหญ่

น้ำตาของการปลดปล่อย

น้ำตาของความทรงจำ

(ที่มา: <http://www.kiitdoo.com/%E0%B8%99%E0%B9%89%E0%B8%B3%E0%B8%95%E0%B8%B2-%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%88%E0%B8%A3%E0%B8%B4%E0%B8%87-%E0%B8%99%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%8A%E0%B9%87%E0%B8%AD%E0%B8%81/>)

ประสบการณ์

ประสบการณ์ หมายถึง ความชัดเจนที่เกิดจากการกระทำหรือ ได้พบเห็นมา และประสบการณ์ก็เป็นสิ่งที่มีคุณค่าในการเรียนรู้ทุก ๆ ด้าน ประสบการณ์ที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ศิลปะมีอยู่ 2 ลักษณะ ดังนี้ 1) ประสบการณ์ตรง เป็นประสบการณ์ที่เราได้ปะทะหรือสัมผัสด้วยตัวเอง ได้พบเอง กระทำเอง ได้ยิน ได้ฟังเอง 2) ประสบการณ์รอง หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "ประสบการณ์ทางอ้อม" เป็นประสบการณ์ที่ได้รับการถ่ายทอดหรือรับรู้มาอีกทอดหนึ่ง

ประสบการณ์เดิม มีความสำคัญในการเรียนรู้ใหม่ๆ ได้เป็นอย่างดี กล่าวคือเมื่อบุคคลมีประสบการณ์เดิม หรือมีความรู้พื้นฐานเรื่องใดๆ แล้วย่อมนำไปสู่การเรียนรู้เรื่องใหม่ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กระบวนการที่การเรียนรู้เดิมมีผลต่อการเรียนรู้ใหม่เรียกว่าการถ่ายโยงการเรียนรู้ (Transfer of Learning) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถ่ายโยงการเรียนรู้ทางบวก จะทำให้บุคคลมีความสามารถในการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นใหม่ได้ดียิ่งขึ้น

(ที่มา: <https://th.wikipedia.org/wiki/ประสบการณ์>)

(ที่มา: ทิพย์วรรณ กิตติพร. (2550). จิตวิทยาทั่วไป. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.)

ข้อมูลด้านรูปแบบและกลวิธีการสร้างสรรค์

อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ

ศิลปะนามธรรม (Abstractionism) หรือมโนศิลป์ ซึ่งศิลปินไม่ปรารถนาจะถ่ายทอดลักษณะความเป็นจริงของวัตถุหรือธรรมชาติ ดังมีผู้ให้นิยามว่า “ศิลปะนามธรรม คือการนำเอารูปทรงต่างๆ ที่พบเห็นอยู่ในธรรมชาติมาจัดเสียใหม่”

ศิลปะนามธรรม อาจมีลักษณะกึ่งนามธรรมก็ได้ เรียกว่า semi-abstract คือยังมองดูรูปลักษณะได้ว่าเป็นรูปอะไร เช่นภาพคนหรือวัตถุ แต่มีลักษณะผิดเพี้ยนไปจากธรรมชาติอยู่บ้าง เช่นในงานศิลปะแบบคิวบิสม์

สำหรับศิลปะนิรรูป หรือ non-objective art นั้น ศิลปินจะไม่แสดงเนื้อหาหรือรูปร่างของภาพหรือวัตถุแต่อย่างใด นอกจากการจัดองค์ประกอบของภาพอย่างอิสระ สร้างคุณสมบัติในตัวของมันเอง เป็นลักษณะนามธรรมอันสมบูรณ์ มักเป็นการเน้นในเรื่องโครงสร้างของผิวระนาบ เป็นการละทิ้งหรือทำลายรูปทรงของธรรมชาติไปสู่รูปนามธรรม ซึ่งเป็นเรื่องของเทคนิค การจัดองค์ประกอบ เนื้อหาและการแสดงออกในความรู้สึกของศิลปินเอง

(ที่มา: สงวน รอดบุญ. (2522). ลัทธิและสกุลช่างศิลปะตะวันตก. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.)

ศิลปะลดนิยม (Minimalism) เป็นความเคลื่อนไหวของศิลปะแบบหนึ่งทั้งในค้ำยจิตรกรรมและประติมากรรม ซึ่งเป็นการค้นหาในการลดงานมาสู่มูลฐานทางนามธรรมอันมีสาระ

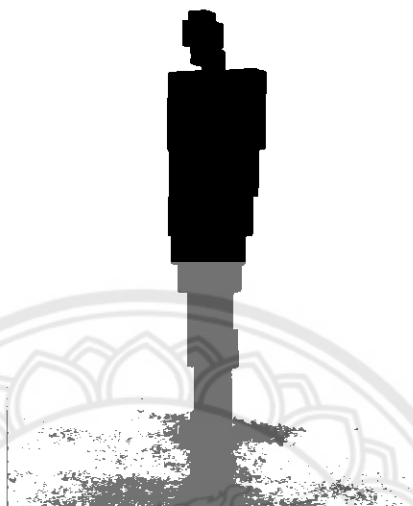
ในงานประติมากรรม หมายถึงการลดไปสู่รูปทรงอย่างง่าย ๆ เช่น รูปพีระมิด ลูกบาศก์ และปริมาตรทางเรขาคณิต ส่วนมากจะมีรูปทรงขนาดใหญ่ ศิลปินมักจะชอบสิ่งที้ง่ายๆ รูปทรงที่ปราศจากการตกแต่ง เช่น อะลูมิเนียมซึ่งปกคลุมด้วยสารเคลือบสี เหล็กกระป๋องสี หรือแผ่นกระจกอันเป็นวัสดุที่นิยมใช้ อย่างไรก็ตาม กลุ่มนี้ได้ก่อความสัมพันธ์ตามแบบโบราณขึ้นมาใหม่ ระหว่างงานสถาปัตยกรรมและงานประติมากรรม ฉะนั้น งานนี้จึงขึ้นอยู่กับรูปทรงและการใช้สีอันแจ่มใส

(ที่มา: สงวน รอดบุญ. (2522). ลัทธิและสกุลช่างศิลปะตะวันตก. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.)

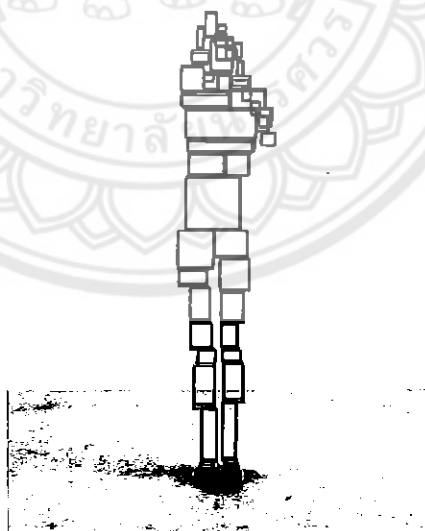
อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

Antony Gormley เป็นศิลปินชาวอังกฤษ เป็นศิลปินแนวหน้าระดับนานาชาติอีกคนหนึ่ง ที่มีชื่อเสียงในฐานะประติมากรที่สร้างผลงานรูปคน (Figure) ผลงานของเขาได้รับคำชื่นชมอย่างแพร่หลายในวงการศิลปะทั้งภายในและนอกประเทศ Gormley มีความมั่นคงต่อวิธีการนำเสนอในรูปแบบงานของเขา ซึ่งมีชื่อเสียงจากการสร้างผลงานรูปคนด้วยตะกั่ว Gormley สร้างผลงานออกมาในหลายอากัปกิริยา รูปคนดังกล่าวล้วนปราศจากหน้าตา ปราศจากสิ่งที่บ่งบอกได้ถึงลักษณะพิเศษเฉพาะของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง (ศิลปินใช้ตัวเองเป็นตัวแทนของรูปบุคคล) เป็นเพียงรูปทรงที่ศิลปินหลอมมาจากตัวศิลปินเอง โดยการหล่อพันตัวศิลปินด้วยแผ่นหุ้มโลหะบางๆ ก่อนที่จะให้ผู้ช่วยทำการหุ้มทับด้วยปูนปลาสเตอร์ รอนจนแห้งแล้วจึงตัดผลงานออกเป็นส่วนๆ จากนั้นจึงใช้ตะกั่วหุ้มทับผลงาน แล้วจึงนำมาประกอบเป็นรูปคน (Figure) นอกจากนี้ศิลปินยังปล่อยให้เห็นรอยตะเข็บจากการเชื่อมต่อของผลงานอีกด้วย

ตัวอย่างผลงาน

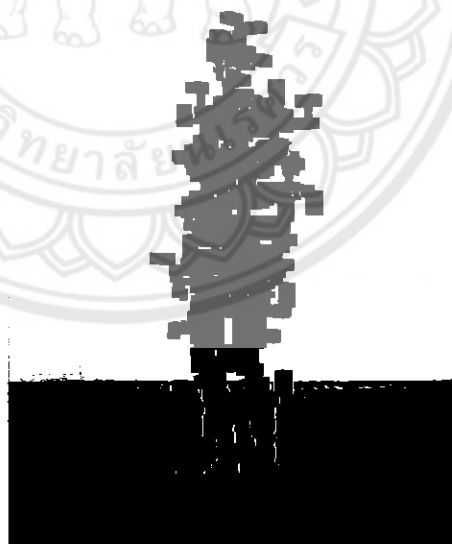
ภาพประกอบที่ 7 ผลงานประติมากรรมของ Antony Gornley
(ที่มา <https://www.pinterest.com/pin/25543922863701448>)

ภาพประกอบที่ 8 ผลงานประติมากรรมของ Antony Gornley
(ที่มา <https://www.pinterest.com/pin/25543922863701440>)

ภาพประกอบที่ 9 ผลงานประติมากรรมของ Antony Gormley
(ที่มา <https://www.pinterest.com/pin/25543922863701423>)

ภาพประกอบที่ 10 ผลงานประติมากรรมของ Antony Gormley
(ที่มา <https://www.pinterest.com/pin/25543922863694931>)

สรุป

จากบทที่ 2 สรุปใจความสำคัญคือจากการที่ตัวผู้สร้างสรรค์เอง ได้ศึกษาเกี่ยวกับ อารมณ์ ความรู้สึก ที่ก่อให้เกิด น้ำตา และเห็นว่าน้ำตานี้แท้จริงแล้วเป็นผลึกเล็กๆที่มาเรียงตัวกัน ผู้สร้างสรรค์จึงอยากถ่ายทอดผลงานออกมา เป็นรูปทรงเรขาคณิตที่เรียบง่ายเปรียบว่าเป็นผลึกของน้ำตาที่เป็นตัวแทนของประสบการณ์ในแต่ละครั้งจากการร้องไห้ของผู้สร้างสรรค์ และเป็นการก่อตัวของประสบการณ์ที่ทำให้เกิดความมั่นคงแข็งแรงผ่านรูปทรงและวัสดุที่ใช้ ผลงานที่ผู้สร้างสรรค์ถ่ายทอดออกมาในลักษณะประติมากรรมแบบนามธรรม (Abstract) และจุดนิยม (minimalism) คือการใช้รูปทรงที่เรียบง่าย เน้นลักษณะ โครงสร้างมากกว่าและได้รับอิทธิพลทางด้านรูปแบบจาก Roland David Smith ที่ผลงานเป็นการเชื่อม โลหะ และเป็นรูปทรงเรขาคณิต

บทที่ 3

ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

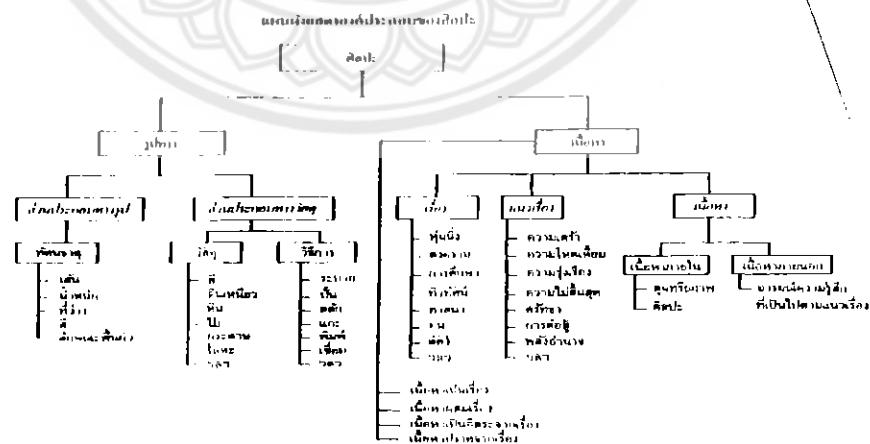
การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุด ความเข้มแข็งจากหยดน้ำตา จุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอถึงความเข้มแข็งทางจิตใจของผู้สร้างสรรค์เองที่กำลังก้าวเข้ามาเป็น โครงสร้างที่แข็งแรงขึ้นเรื่อยๆ จากประสบการณ์ที่ผ่านการร้องไห้มาในแต่ละครั้งของช่วงชีวิต ผู้สร้างสรรค์จึงศึกษาอารมณ์ ความรู้สึก การเกิดของน้ำตา และรูปลักษณะของน้ำตา เพื่อเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ โดยใช้กระบวนการทางประติมากรรมการเชื่อมโลหะและติดด้วยแผ่นสแตนเลสเงา ถ้าทออารมณ์ความรู้สึกผ่านเทคนิค ผ่านรูปทรง ผ่านมุมมอง และทัศนคติ ความงามของผู้สร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นกระบวนการทางด้านวิชาการ ประกอบกับการใช้ศึกษาทักษะฝีมือ และประสบการณ์ในด้านการสร้างสรรคงานศิลปะจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะมีการบันทึกข้อมูลการค้นคว้าและผลสำเร็จตั้งเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ นอกจากนี้ยังพอเป็นแนวทางความรู้สำหรับนำไปใช้พัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะต่อไปในภายภาคหน้า

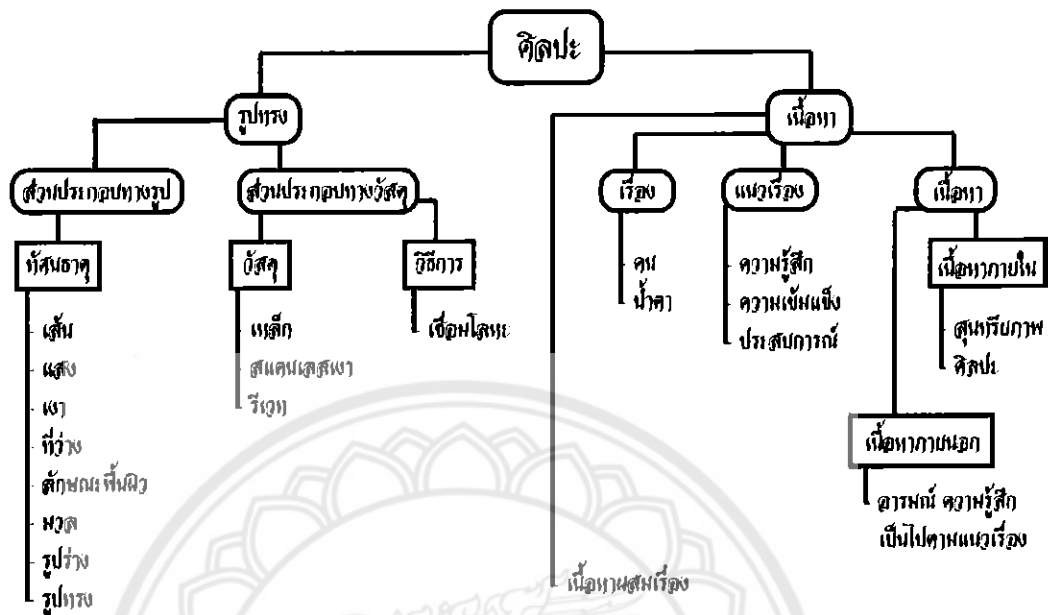
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

1. ขั้นตอนการศึกษาและค้นคว้าหาข้อมูล

1.1 หลักการและแผนผังแสดงองค์ประกอบของศิลปะ

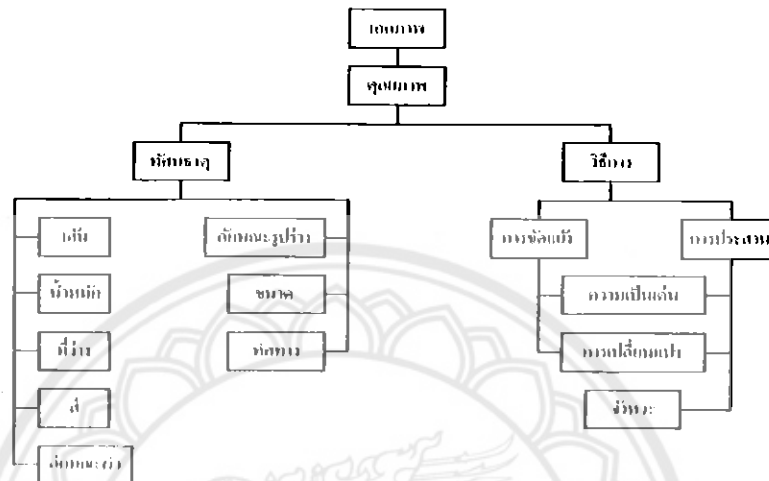
ภาพประกอบที่ 11 แผนผังแสดงองค์ประกอบของศิลปะ
ที่มา : องค์ประกอบของศิลปะ, ชุด นิมิตมอ(2530:26)

ภาพประกอบที่ 12 แผนผังแสดงองค์ประกอบของศิลปะที่ผู้สร้างสรรค์จัดทำขึ้นตามเนื้อหาของผลงานของผู้สร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์ได้นำข้อมูลจากการศึกษามาประมวลผลและกำหนดรูปแบบของผลงาน รูปแบบในการสร้างสรรค์เป็นการจัดวางทัศนธาตุให้ออกมาในรูปแบบ 3 มิติ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของศิลปะมาเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดสาระของผลงานที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการนำเสนอ อันประกอบไปด้วย เนื้อหา และรูปทรง

1.2 หลักการและแผนผังแสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

ภาพประกอบที่ 13 แผนผังแสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

ที่มา : หนังสือองค์ประกอบของศิลปะ, ชลูด นิ่มเสมอ(2530 : 208)

การจัดองค์ประกอบทางศิลปะ เป็นหลักสำคัญสำหรับผู้สร้างสรรค์และศึกษางานศิลปะ เนื่องจากผลงานศิลปะใดๆ ก็ตาม ล้วนมีคุณค่าอยู่ 2 ประการ คือ คุณค่าทางด้านรูปทรง และคุณค่าทางด้านเรื่องราว คุณค่าทางด้านรูปทรงเกิดจากการนำองค์ประกอบต่างๆ ของศิลปะหรือทัศนธาตุ อันได้แก่ เส้น แสงและเงา รูปว่าง รูปทรง พื้นผิว ฯลฯ มาจัดเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดความงาม ซึ่งแนวทางในการนำองค์ประกอบต่างๆ มาจัดรวมกันนั้นเรียกว่า การจัดองค์ประกอบศิลป์ (Art Composition) โดยมีหลักการจัดตามที่กล่าวต่อไป อีกคุณค่าหนึ่งของงานศิลปะคือ คุณค่าทางด้านเนื้อหาเรื่องราว หรือสาระของผลงานที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการที่จะแสดงออกมา ให้ผู้ชมได้สัมผัสรับรู้ โดยอาศัยรูปลักษณะที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบศิลป์นั่นเอง

ดังนั้นการจัดองค์ประกอบศิลป์ จึงมีความสำคัญในการสร้างสรรค์งานศิลปะเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้งานศิลปะทรงคุณค่าทางความงามอย่างสมบูรณ์

การจัดองค์ประกอบของศิลปะ มีหลักที่ควรคำนึงอยู่ 5 ประการ คือ

1. เอกภาพ (Unity)
2. ความสมดุล (Balance)
3. จังหวะ (Rhythm)
4. ความขัดแย้ง (Contrast)
5. ความกลมกลืน (Hammony)

สิ่งต่างๆที่เราควรนำมาใช้ประกอบเข้าด้วยกันคือ เส้น รูปร่าง รูปทรง ลักษณะพื้นผิว จังหวะ ส่วนประกอบต่างๆของศิลปะนำมาจัดประสานกัน ให้เกิดคุณค่าทางความงาม เราเรียกว่าองค์ประกอบศิลป์ (Composition)

การสร้างสรรคศิลป์นิพนธ์ชุดนี้ ผู้สร้างสรรคได้สร้างสรรคผลงานประติมากรรมให้เกิดเอกภาพ ซึ่งมีหลักองค์ประกอบและวิธีการสร้างดังต่อไปนี้

เอกภาพ (Unity) เอกภาพของรูปทรง คือ การรวมตัวกันอย่างมีคุณภาพ และมีระเบียบขององค์ประกอบทางศิลปะ เพื่อให้เกิดเป็นรูปทรงหนึ่ง ที่สามารถแสดงความคิดเห็นหรืออารมณ์ของศิลปิน ออกไปได้อย่างชัดเจน เอกภาพของรูปทรง เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดต่อความงามของผลงานศิลปะ เพราะเป็นสิ่งที่ใช้สื่อในการแสดงออกถึงเรื่องราว ความคิด และอารมณ์ ดังนั้น กฎเกณฑ์ในการสร้างเอกภาพในงานศิลปะเป็นกฎเกณฑ์เดียวกันกับธรรมชาติ ซึ่งมีอยู่ 2 หัวข้อ คือ

1. กฎเกณฑ์ของการขัดแย้ง (Opposition) มีอยู่ 4 ลักษณะ คือ
 - 1.1 การจัดแย้งขององค์ประกอบทางศิลปะแต่ละชนิด และรวมถึงการขัดแย้งกันขององค์ประกอบต่างชนิดกันด้วย
 - 1.2 การขัดแย้งของพื้นผิว
 - 1.3 การขัดแย้งของทิศทาง
 - 1.4 การขัดแย้งของที่ว่าง หรือจังหวะ
 2. กฎเกณฑ์ของการประสาน (Transition) คือ การทำให้เกิดความกลมกลืน ให้สิ่งต่างๆเข้ากันได้อย่างสนิท เป็นการสร้างเอกภาพจากการรวมตัวของสิ่งๆที่เหมือนกันเข้าด้วยกัน
- ความสมดุล (Balance) เป็นสุนทรียธาตุและศิลปะธาตุ ที่มีผลมาจากงานศิลปะ ส่วนในทฤษฎี

ทัศนศิลป์ หมายถึง นำธาตุแห่งความงามทั้งหลายมาจัดสร้างขึ้น โดยศิลปินหรือนักออกแบบ มีอยู่ด้วยกัน 2 ลักษณะคือ

1. คุณภาพเชิงกายภาพของวัตถุทั้งขนาด รูปร่างรูปทรง และน้ำหนัก มีความสมดุลไม่เอนเอียงหนักไปด้านใดด้านหนึ่งมากเกินไป นักวิชาการทางศิลปะบางท่านเรียก การสมดุลคงที่เชิงธรรมชาติ
2. คุณภาพเชิงการเห็น เป็นคุณภาพที่เกี่ยวกับความรู้สึก แม้ว่าเราจะจัดให้เอนเอียงไปด้านใดด้านหนึ่งมาก แต่ก็รู้สึกถึงความสมดุลได้ โดยใช้ความรู้สึกไม่จัดตาเป็นสิ่งที่กำหนด บางท่านเรียก การสมดุลมั่นคงทางความรู้สึก

จังหวะ (Rhythm) จังหวะลีลาคือการนำเอาทั้งทัศนศิลปะและวิธีการจัดเข้ามาร่วมกันเป็นเอกภาพ มีจังหวะซ้ำซากหรือเคลื่อนไหว ในทิศทางต่างๆกัน จะทำให้เกิดความขัดแย้งและความกลมกลืนขึ้น

ความขัดแย้ง (Contrast) ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในผลงานนั้นเกิดขึ้นได้จากทั้งรูปร่างรูปทรง การจัดวาง เส้น เป็นต้น การมีความขัดแย้งภายในงานจะทำให้ผลงานนั้นดูมีคุณค่ามากขึ้น ดูไม่น่าเบื่อ

ความกลมกลืน (Harmony) ความประสานกลมกลืนนั้นเป็นสุนทรียศาสตร์และศิลปะธาตุที่สำคัญในงานศิลปะทุกสาขา เป็นผลสัมฤทธิ์ของผลงานมากกว่าเป็นวิธีการ จึงเป็นหลักการและแนวคิด ส่วนการปฏิบัติจะใช้วิธีการใดๆก็ได้

พื้นผิว (Texture) คือลักษณะผิวของวัสดุทุกชนิด มีทั้งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น นับเป็นทัศนธาตุสำคัญ ทั้งด้านการมองเห็น และการสัมผัส ไปสู่การรับรู้ สู่ความคิด และก่อให้เกิดความรู้สึกทางสุนทรียภาพ เป็นทัศนศิลปะธาตุที่สำคัญ

จึงสรุปได้ว่าข้อมูลองค์ประกอบศิลป์และทัศนธาตุนั้น เป็นตัวช่วยสื่อให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจในอุดมการณ์ ผู้ชมได้รับรู้ในความงามของธรรมชาติที่ปรากฏให้เห็นเป็นรูปแบบลักษณะพื้นผิว สักส่วน ศิลปะมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ ส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งได้แก่โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นหรือรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัส อีกอย่างคือ การแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุนี้ อีกส่วนหนึ่ง เราเรียกองค์ประกอบส่วนแรกว่า รูปทรง (Form) หรือองค์ประกอบทางรูปธรรมและอีกส่วนคือ เนื้อหา (Content) หรือองค์ประกอบนามธรรม ดังนั้นองค์ประกอบที่เป็น โครงสร้างหลักการของศิลปะก็คือ รูปทรงกับเนื้อหา

2 การกำหนดรูปแบบและขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

2.1 การศึกษาค้นคว้า ข้อมูล เอกสาร และภาพถ่าย

ข้อมูลภาคเอกสาร

- 1.หนังสือองค์ประกอบศิลปะ ผู้แต่ง ชะลูด นิ่มเสมอ
- 2.หนังสือจิตวิทยาทั่วไป ผู้แต่ง ทิพย์วรรณ กิตติพร
- 3.เอกสารประกอบการเรียนการสอนรายวิชา 707122
พื้นฐานองค์ประกอบศิลป์ ผู้แต่ง สุรชาติ เกษประสิทธิ์
- 4.หนังสือลัทธิและสกุลช่างศิลปะตะวันตก ผู้แต่ง สงวน รอดบุญ
- 5.หนังสือสุนทรียศาสตร์ ผู้แต่ง กำจร สุนพงษ์ศรี

2.2 ข้อมูลภาพถ่าย

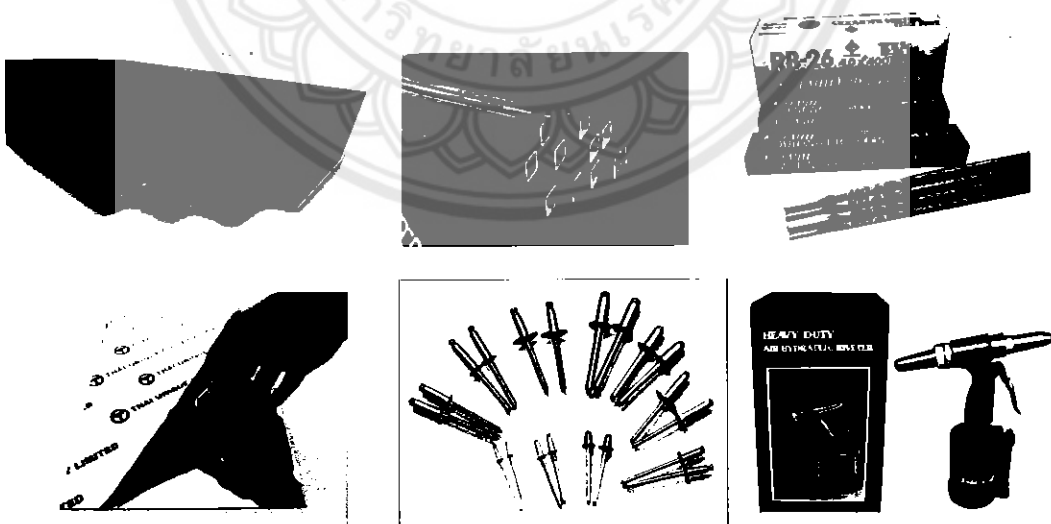
ภาพประกอบที่ 14 ภาพถ่ายทำทางต่างๆ

ในการเก็บข้อมูลจากผลงานของศิลปินที่ได้มานั้น ผู้สร้างสรรค์ได้แรงบันดาลใจและแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานที่จะสะท้อนถึงสภาวะความเข้มแข็งทางสภาพจิตใจของผู้สร้างสรรค์เอง ออกมาในรูปแบบของประติมากรรม โดยเป็นรูปทรง โครงสร้างที่แข็งแรง ดูเป็นการก่อตัวขึ้นไปเรื่อยๆ โดยใช้เทคนิคและวัสดุที่ดูแข็งแรง และมีความเคลื่อนไหว คือแผ่นสแตนเลสที่มีความเงา สามารถสะท้อนสภาพรอบๆ ได้ แต่ไม่สะท้อนแบบราบเรียบเหมือนกระจก ทำให้ดูแล้วเกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว เหมือนกับการอ่อนไหวทางอารมณ์ที่ตอบโต้กับสภาพแวดล้อม แต่ก็อยู่ในโครงสร้างที่แข็งแรง ในท่าทางต่างๆ ของมนุษย์ที่ผู้สร้างสรรค์ได้ไปเก็บภาพมา

2.2 กำหนดกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินพจน์ 4 ขั้นตอนดังนี้

1. การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินพจน์ชุด ความเข้มแข็งจากหยดน้ำตา วัสดุที่ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้ในการสร้างสรรค์ ได้แก่ เหล็กฉาก, เหล็กกล่อง, ลวดเชื่อม, แผ่นสแตนเลสเงา, ลูกรีเวท, เครื่องยี่รีเวท, เครื่องตัดเหล็ก, หน้ากากตัดแสง, สว่านแท่น, เครื่องเจียร, เครื่องเชื่อมเหล็ก, เครื่องพลาสมา

ภาพประกอบที่ 15 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์

2. กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ก่อนศิลปินนิพนธ์

มีขั้นตอนและมีรายละเอียดดังนี้ ให้นำผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะ ก่อนศิลปินนิพนธ์ ที่ทำขึ้นในภาคเรียนที่ 1/2556 โดยอธิบายขั้นตอนการสร้างสรรค์ศิลปะ อย่างมีระบบระเบียบพร้อมนำเสนอกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะ แสดงภาพให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรม โดยสังเขปอย่างกระชับชัดเจน ดังนี้

ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะก่อนการสร้างสรรค์ศิลปินนิพนธ์

ภาพประกอบที่ 16 ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะก่อนการสร้างสรรค์ศิลปินนิพนธ์

ผลงานชื่อ น้ำตา

กลวิธี เชื่อม โลหะและติดแผ่นสแตนเลสเงา ขนาด 40x50x60

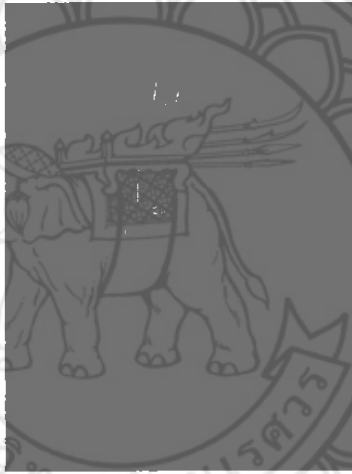
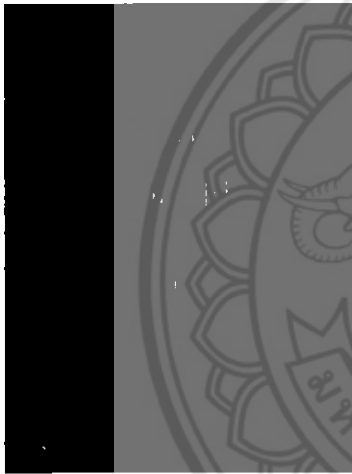
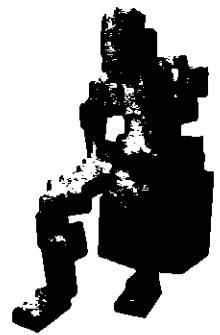
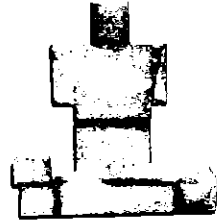
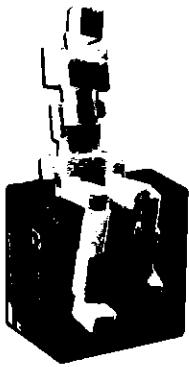
แนวคิดความบันเทิง

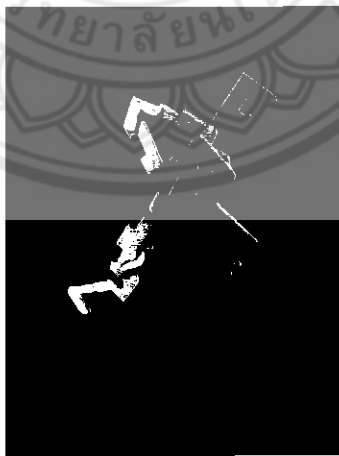
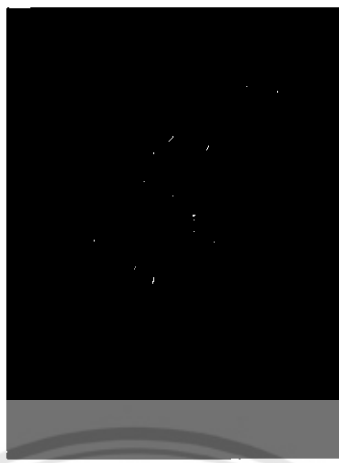
ผู้สร้างสรรค์ประทับใจถึงความงามของผลึกน้ำตาที่เป็นผลึกที่มีขนาดต่าง ๆ กันมารวมตัวกันจนกลายเป็นหยดน้ำตา และต้องการจะสื่อถึงความเป็นน้ำตาด้วยวัสดุที่สะท้อนสภาพแวดล้อมที่เหมือนกับความรู้สึกที่ได้รับผลกระทบจากสิ่งรอบตัวทำให้เกิดน้ำตา และมีความเคลื่อนไหวเหมือนกันน้ำที่ไม่อยู่นิ่ง

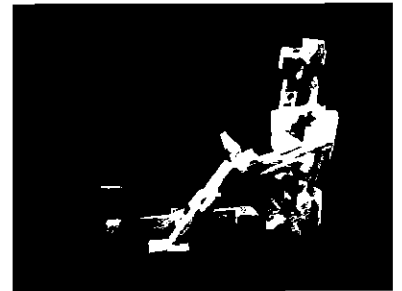
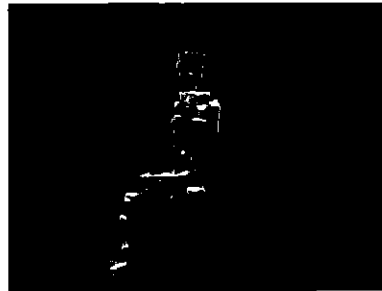
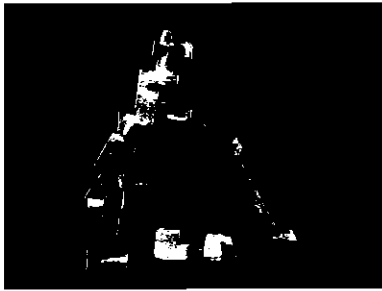
3.การจัดทำภาพแบบจำลองก่อนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

1.ทำแบบจำลองหลายๆแบบเพื่อการคัดเลือกและนำไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อนำไปทำเป็นผลงานศิลปะ

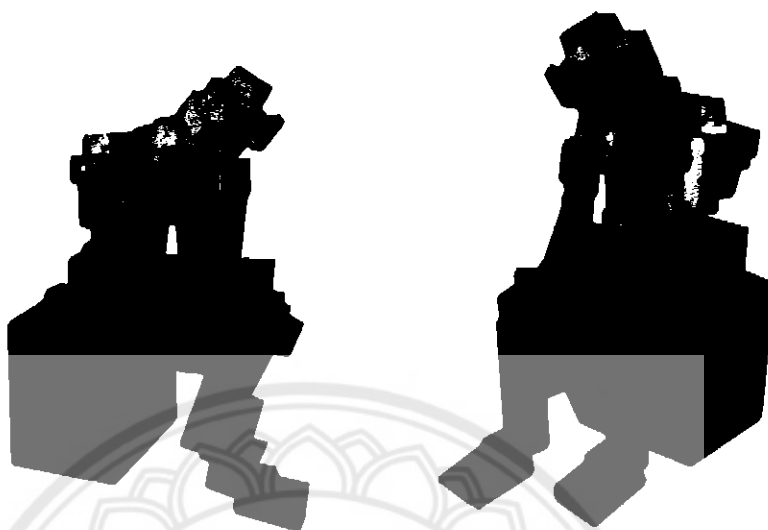

ภาพประกอบที่ 17 ภาพแบบจำลองก่อนการสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์

2.เลือกแบบจำลองที่จะนำมาทำเป็นผลงานจริง

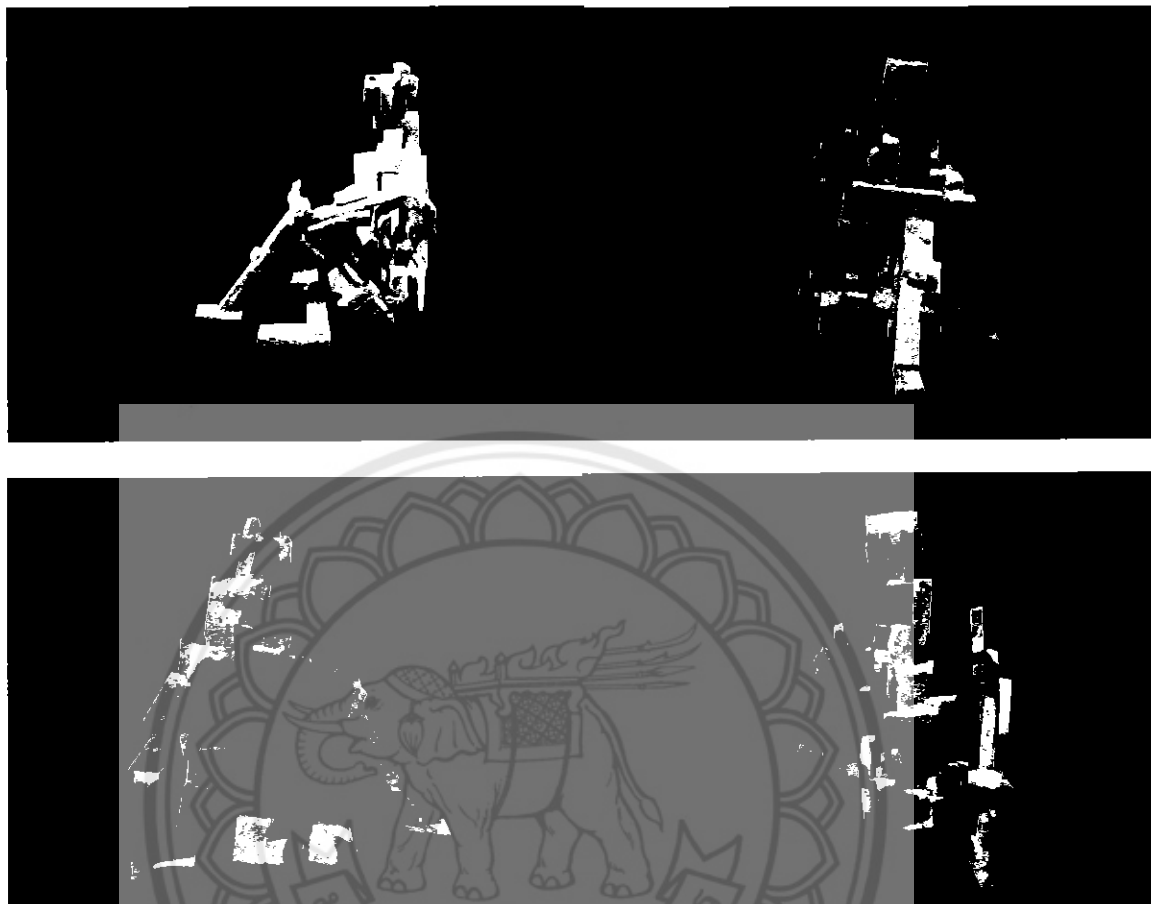
ภาพประกอบที่ 18 แบบจำลองที่คัดเลือกเพื่อพัฒนาเป็นผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 19 แบบจำลองที่คัดเลือกเพื่อพัฒนาเป็นผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 20 แบบจำลองที่คัดเลือกเพื่อพัฒนาเป็นผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 21 แบบจำลองที่คัดเลือกเพื่อพัฒนาเป็นผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4

3. ขั้นตอนขยายแบบจำลอง

แบบจำลองที่ผู้สร้างสรรค์ได้ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาและได้แก้ไขเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จะเริ่มเข้าสู่กระบวนการขยายให้ได้สัดส่วนและขนาดตามความเหมาะสม โดยการวัดขนาดจากแบบจำลอง และนำมาคำนวณให้เป็นขนาดตามที่ต้องการ

4.รูปแบบกลวิธีกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

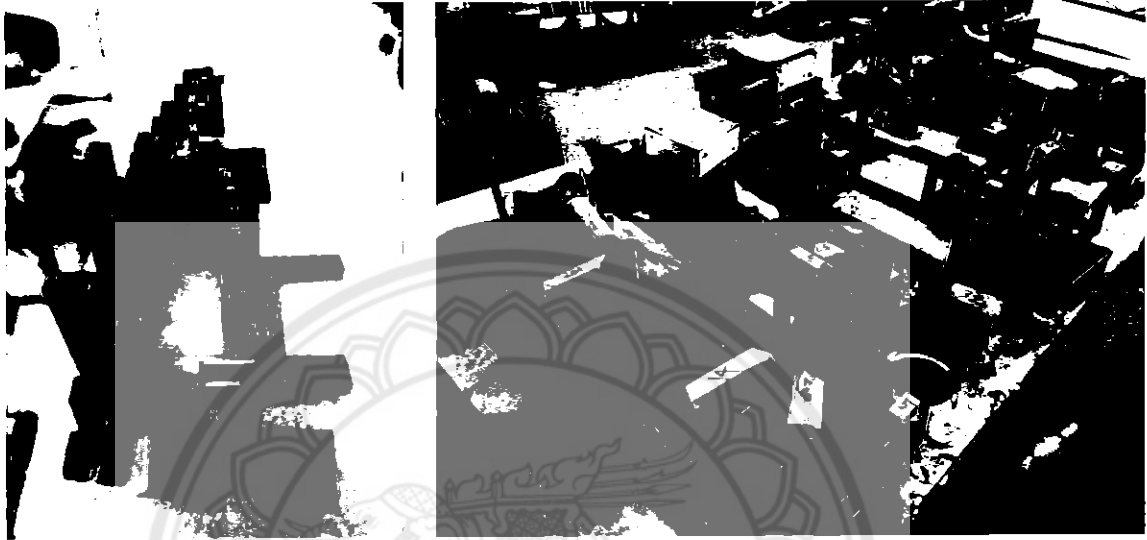
ขั้นตอนที่ 1 ทำการวัดและตัดเหล็กตามขนาดที่กำหนดไว้

ภาพประกอบที่ 22 ตัดเหล็กตามขนาดที่กำหนดไว้

เมื่อทำการวัดขนาดของแบบจำลองและนำมาขยายขนาดให้เหมาะสมแล้ว จึงทำการวัดขนาดเหล็ก เพื่อตัดเป็นท่อนๆ ตามขนาดที่ได้กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 2 เชื่อมเหล็กเป็นกล่องๆ ตามรูปแบบของแบบจำลอง และเจาะรูที่กล่อง

ภาพประกอบที่ 23 เชื่อมเหล็กตามรูปแบบที่กำหนดไว้

ภาพประกอบที่ 24 เจาะรูที่กล่องแต่ละกล่อง

เมื่อได้ตัดเหล็กตามขนาดที่กำหนดไว้แล้ว นำมาเชื่อมกันเป็นกล่องรูปแบบต่างๆตามแบบจำลอง เพื่อประกอบเป็นโครงสร้างต่อไป และเจาะรูที่กล่องแต่ละกล่องเพื่อการติดแผ่นสแตนเลส โดยการยิงรีเวท

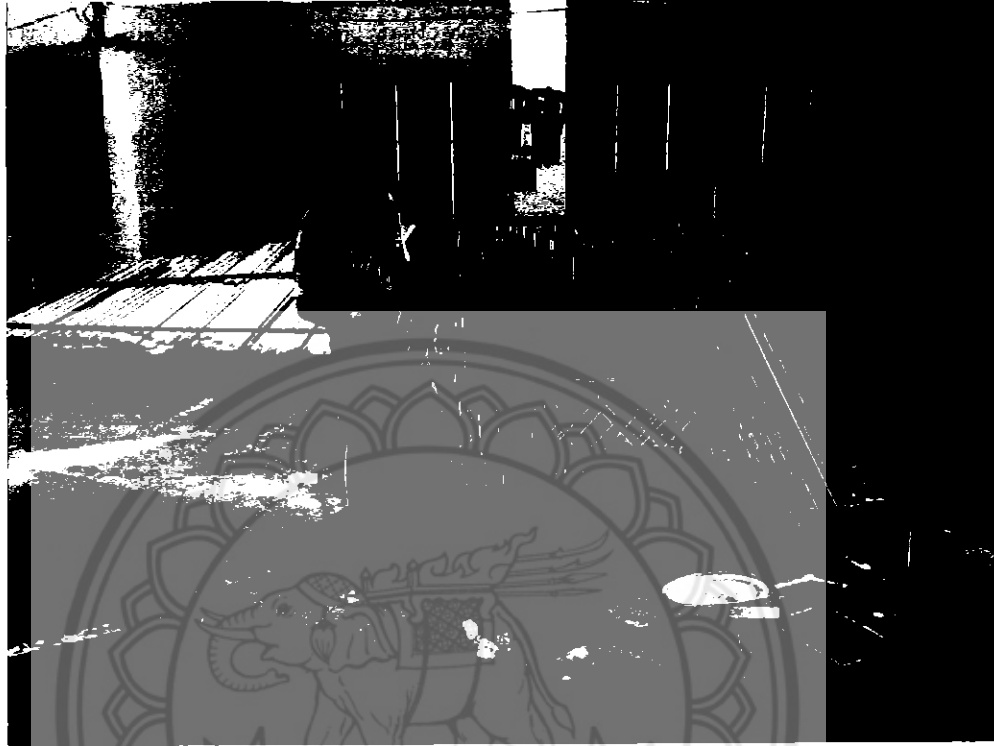
ขั้นตอนที่ 3 เชื่อมเหล็กประกอบกันเป็น โครงสร้างตามแบบจำลอง

ภาพประกอบที่ 25 เชื่อมเหล็กประกอบเป็น โครงสร้างตามแบบที่กำหนดไว้

เมื่อได้กล่องรูปแบบต่างๆตามที่กำหนดไว้แล้ว นำมาเชื่อมประกอบเป็น โครงสร้างตามแบบจำลอง

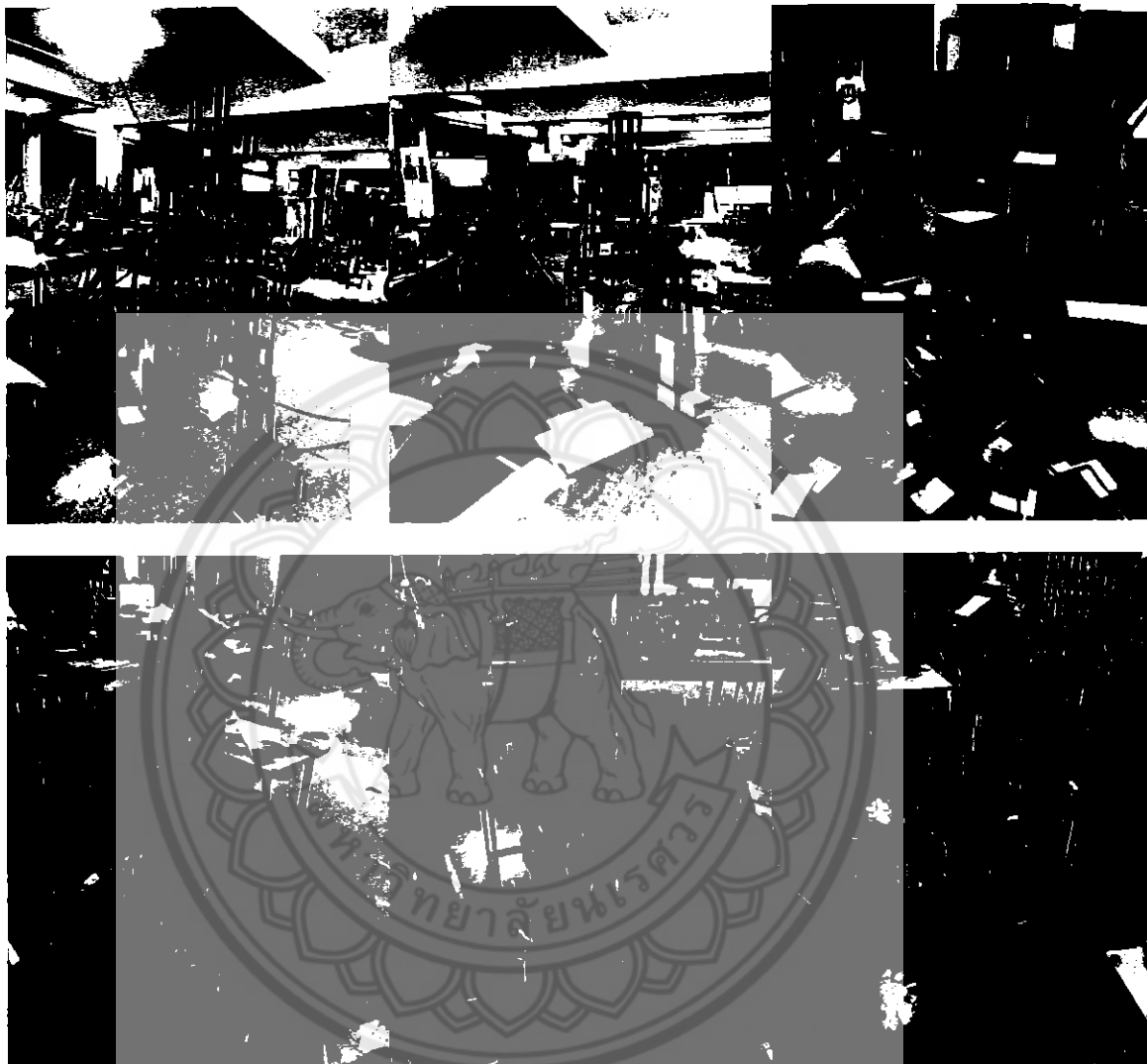
ขั้นตอนที่ 4 ทำสี

ภาพประกอบที่ 26 พ่นสี

เมื่อได้โครงสร้างตามแบบที่ต้องการแล้ว นำมาพ่นสีกันสนิม และพ่นสีตามที่ต้องการอีกครั้ง

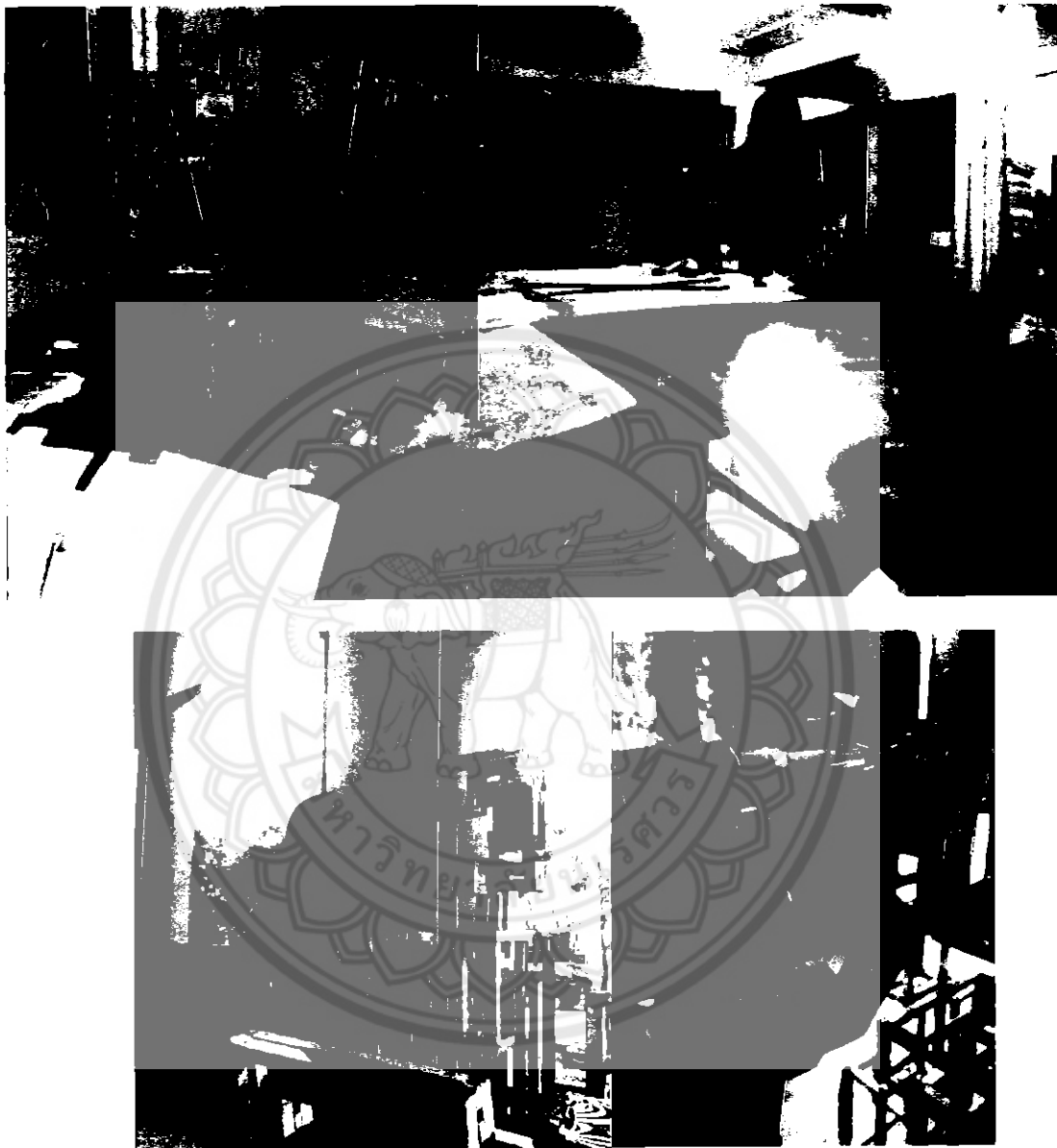
ขั้นตอนที่ 5 ตัดกระดาษเพื่อเป็นแบบในการตัดแผ่นสแตนเลส

ภาพประกอบที่ 27 ตัดกระดาษมาทาบกับ โครงสร้าง

ตัดกระดาษให้พอดีในแต่ละช่องเพื่อเป็นต้นแบบในการนำไปตัดแผ่นสแตนเลสเงาที่จะนำมาติดกับ โครงสร้าง

ขั้นตอนที่ 6 คัดแผ่นสแตนเลสเงาและเจาะรู เพื่อนำมาติดกับ โครงสร้าง

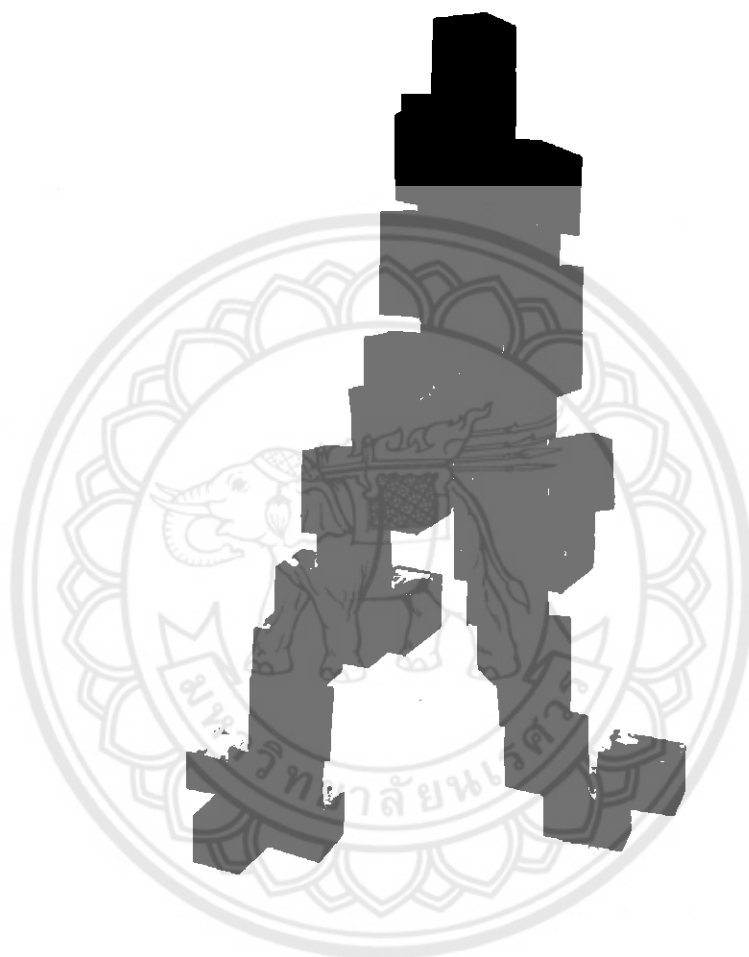

ภาพประกอบที่ 28 คัดสแตนเลสเงาและนำมาติดกับ โครงสร้าง

นำกระดาษที่ตัดไว้เป็นต้นแบบมาทาบแล้วคัดสแตนเลสเงา พอได้ขนาดตามที่กำหนดไว้จึงนำแผ่นสแตนเลสไปเจาะรูและติดกับ โครงสร้าง ด้วยการยิงรีเวท

เมื่อติดแผ่นสแตนเลสเงาจนครบแล้ว ก็ทำการเก็บรายละเอียดในส่วนที่อาจจะตัดไม่เรียบร้อย หรือมีส่วนเกินออกมา

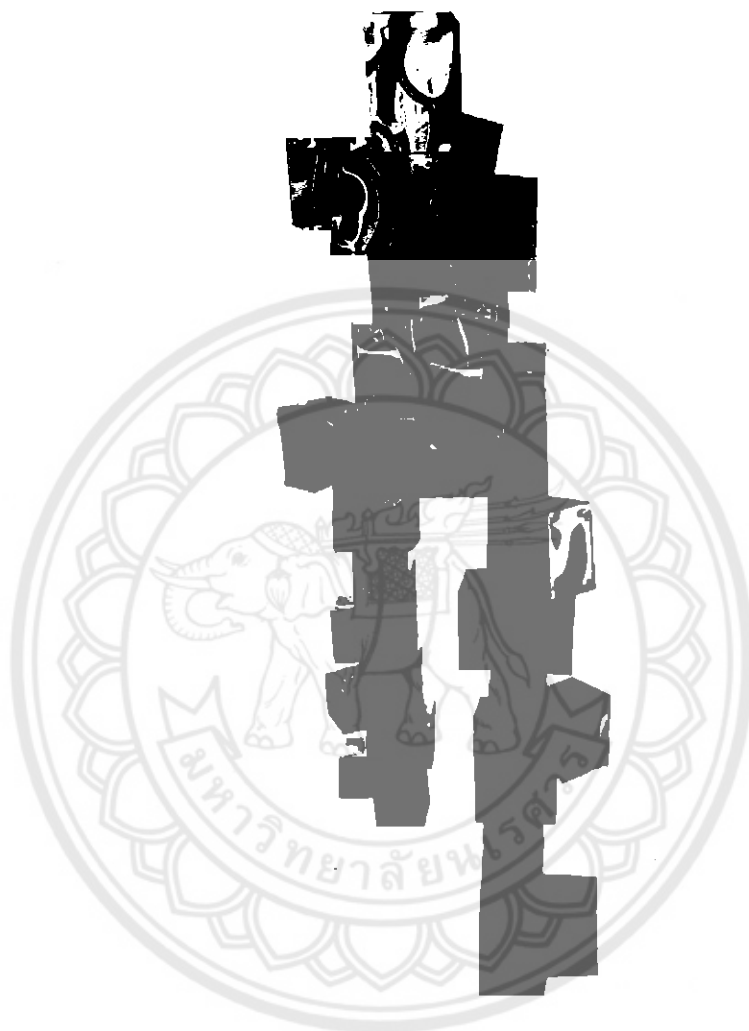

ภาพประกอบที่ 29

ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ ความเข้มแข็งจากหยดน้ำตา ๑

กลวิธี เชื่อมโลหะและติดแผ่นสแตนเลสเงา

ขนาด 170x110x60

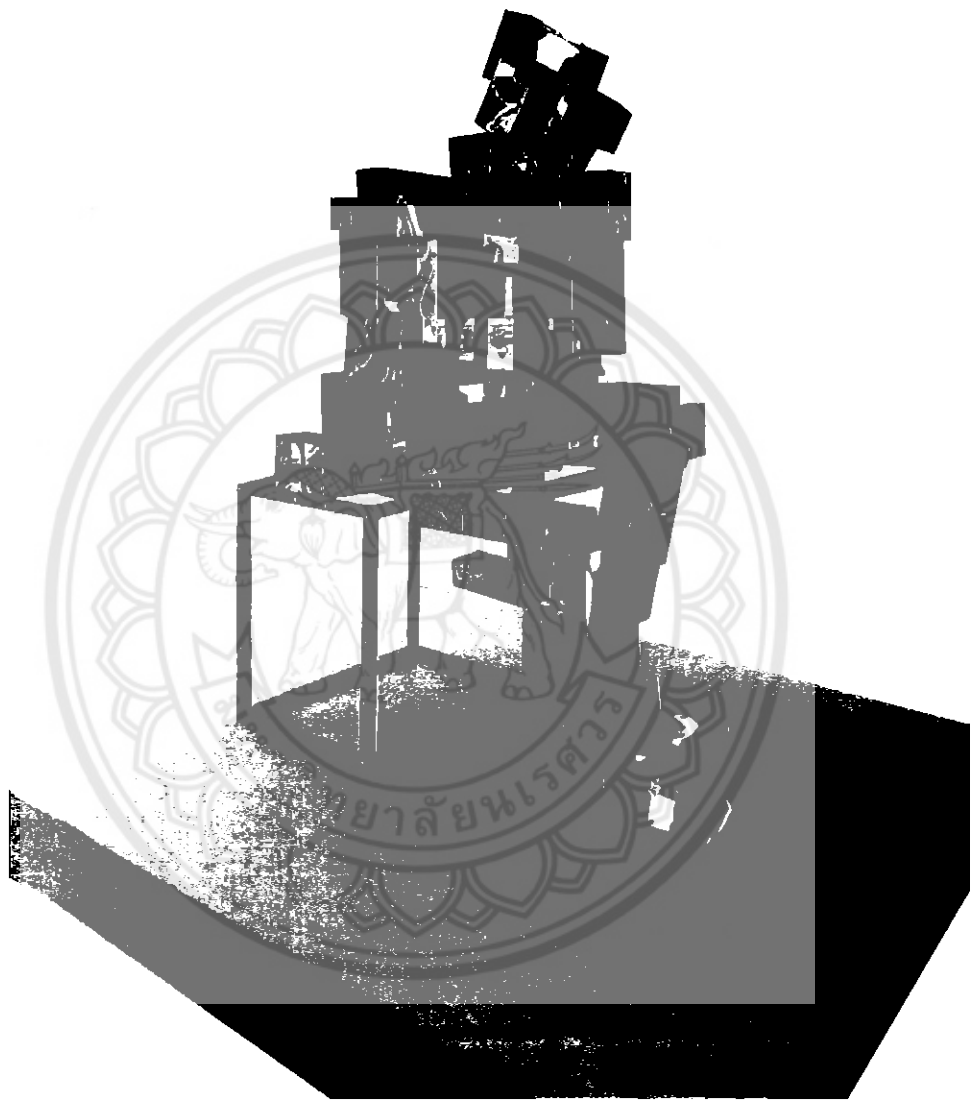

ภาพประกอบที่ 30

ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ ความเข้มแข็งจากหยดน้ำตา ।

กลวิธี เชื่อมโลหะและติดแผ่นสแตนเลสเงา

ขนาด 170x110x60

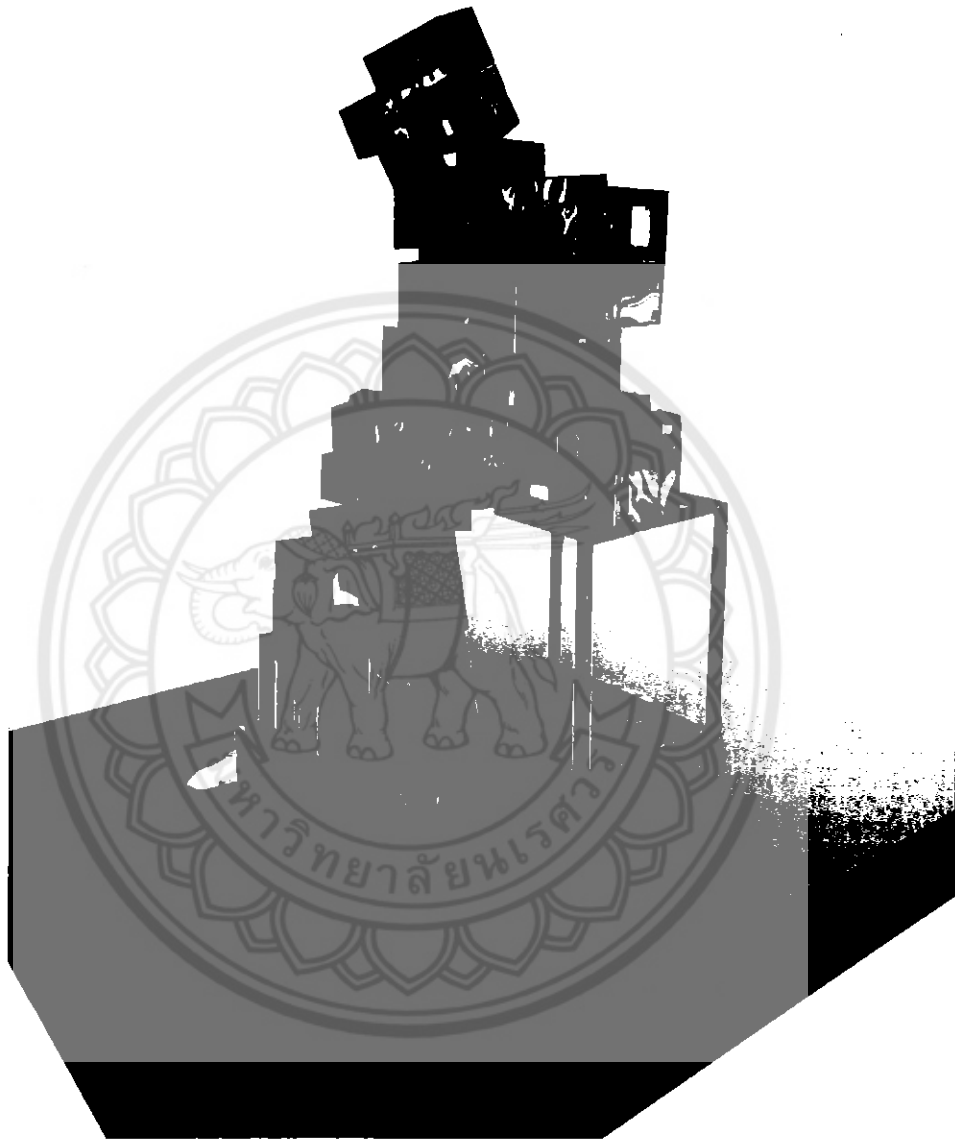

ภาพประกอบที่ 31

ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ ความเข้มแข็งจากหยดน้ำตา 2

กลวิธี เชื่อม โลหะและติดแผ่นสแตนเลสเงา

ขนาด 130x76x53

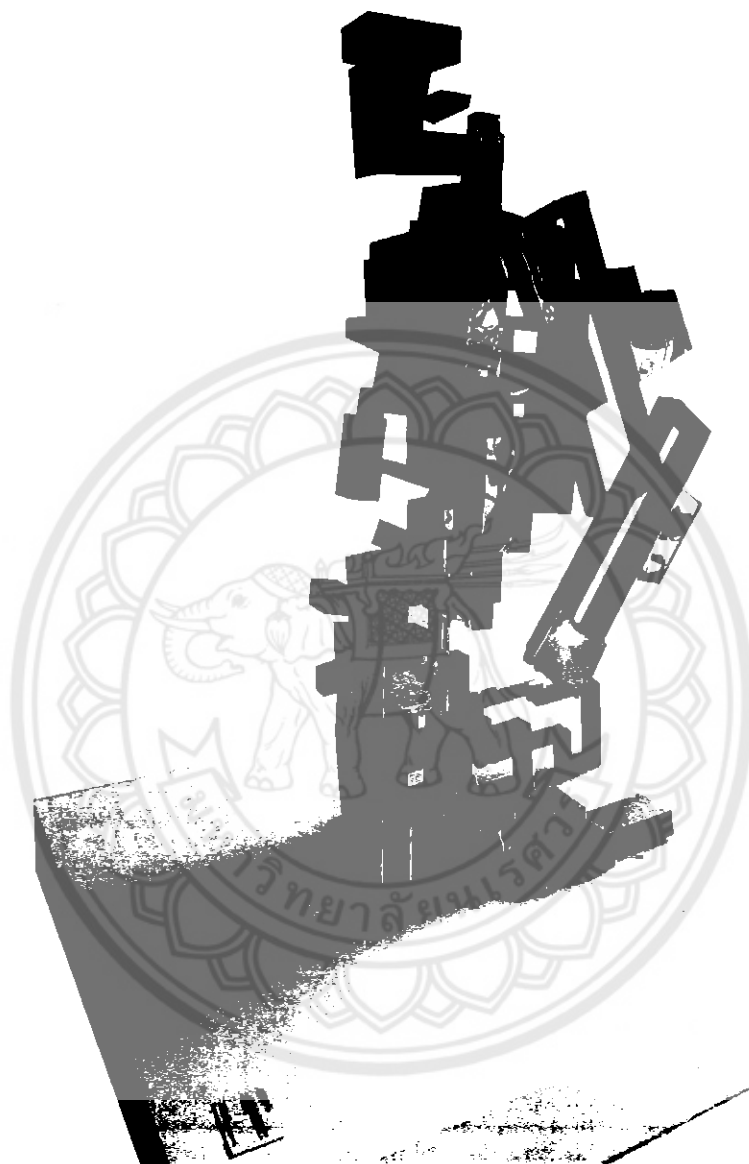

ภาพประกอบที่ 32

ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ ความเข้มแข็งจากหยดน้ำตา 2

กลวิธี เชื่อม โลหะและติดแผ่นสแตนเลสเงา

ขนาด 130x76x53

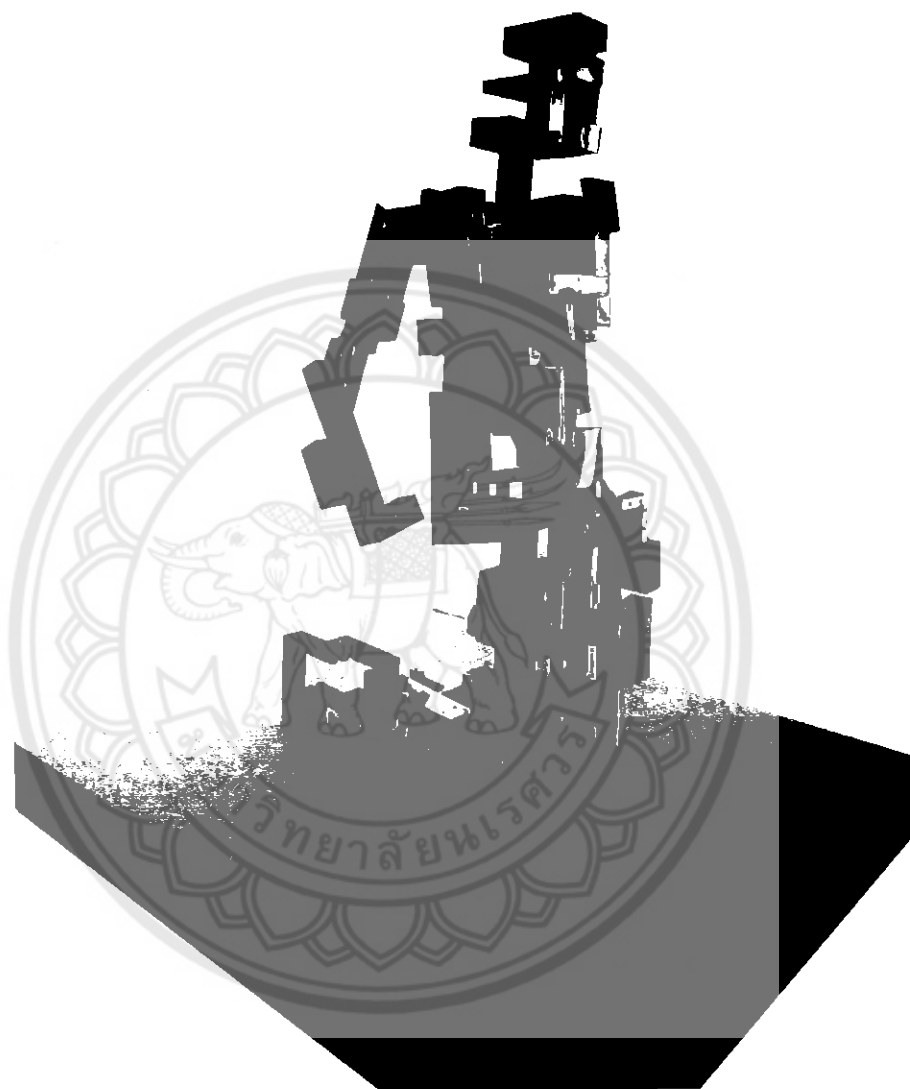

ภาพประกอบที่ 33

ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ ความเข้มแข็งจากหยดน้ำตา 3

กลวิธี เชื่อม โลหะและติดแผ่นสแตนเลสเงา

ขนาด 145x75x76

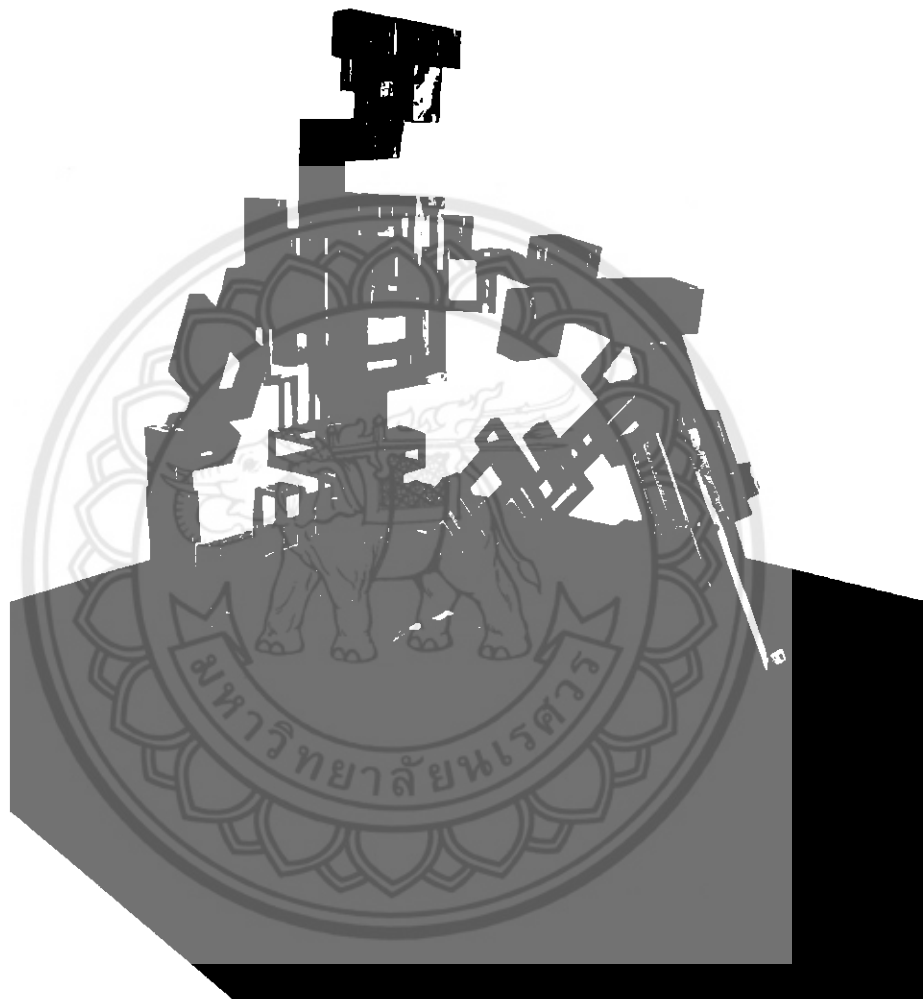

ภาพประกอบที่ 34

ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ ความเข้มแข็งจากหยดน้ำตา 3

กลวิธี เชื่อม โลหะและตีแผ่นสแตนเลสเงา

ขนาด 145x75x76

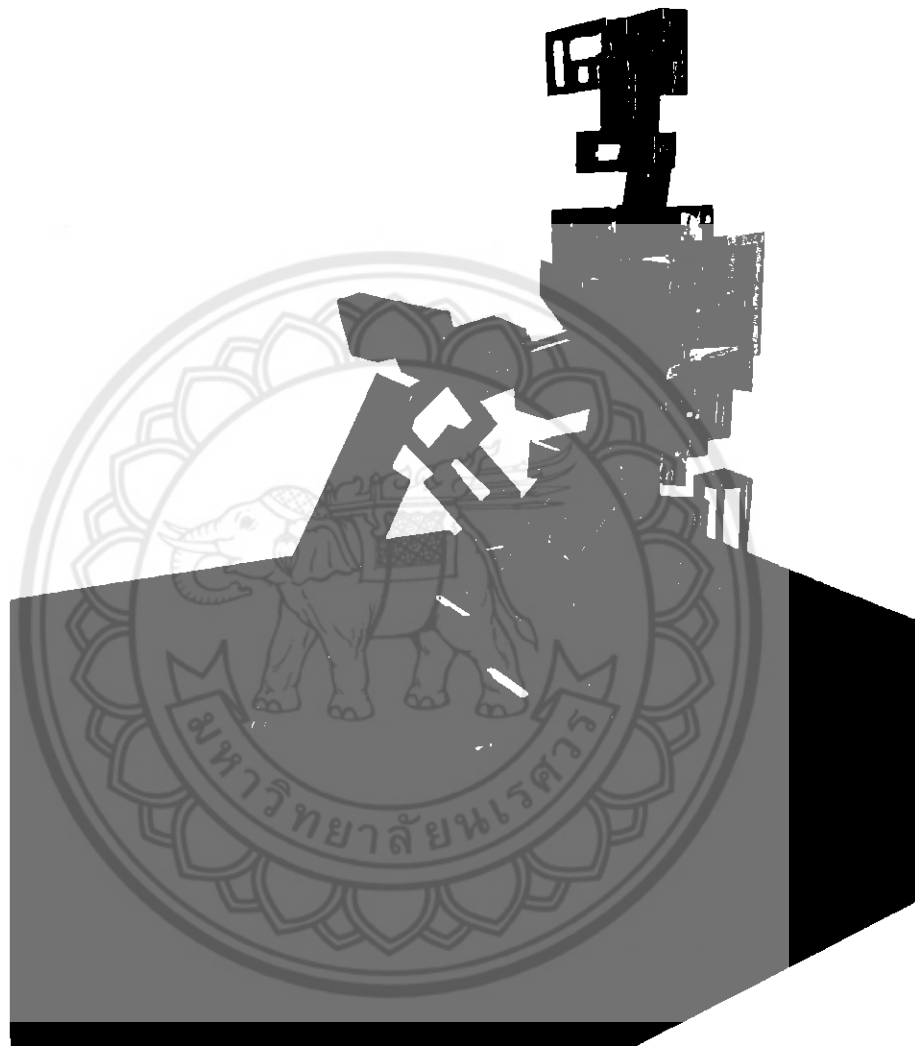

ภาพประกอบที่ 35

ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ ความเข้มแข็งจากหยดน้ำตา 4

กลวิธี เชื่อม โลหะและติดแผ่นสแตนเลสเงา

ขนาด 85x115x115

ภาพประกอบที่ 36

ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ ความเข้มแข็งจากหตุคหน้าตา 4

กลวิธิ เชื่อม โลหะและติดแผ่นสแตนเลสเงา

ขนาด 85x115x115

บทที่ 4

การรายงานผลและการวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ เป็นกระบวนการที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะ และการสร้างสรรค์ผลงานชุด ความเข้มแข็งจากหยคน้ำตา ผู้สร้างสรรค์มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอสภาวะอารมณ์ของตัวผู้สร้างสรรค์ที่มีความเข้มแข็งทางด้านจิตใจมากขึ้นจากการร้องไห้ในแต่ละครั้ง ผ่านงานประติมากรรม กลวิธีเชื่อม โลหะและติดแผ่นสแตนเลส เป็นงานรูปแบบกึ่งนามธรรม โดยกระบวนการสร้างสรรค์ได้กำหนดเป็นลำดับขั้นตอน ที่เริ่มจากการรวบรวมข้อมูล การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล จัดทำภาพแบบจำลองและปรับปรุงแก้ไข ขยายแบบจำลองและปฏิบัติงานจริงจนเสร็จสมบูรณ์

สำหรับการวิเคราะห์วิจารณ์ผลงานการสร้างสรรค์ดังกล่าวนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดแนวทางหลักการวิเคราะห์ โดยใช้ทัศนธาตุในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ เพื่อให้สามารถเข้าใจ ได้ง่ายและเป็นระบบระเบียบ แบบแผน และเป็นแนวความรู้สำหรับนำไปพัฒนาการสร้างสรรค์งานศิลปะต่อไป โดยกำหนดเป็นขั้นตอนการวิเคราะห์ที่ได้ดังนี้

การวิเคราะห์การสร้างสรรค์

1. ทัศนธาตุและการสร้างเอกภาพ

ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุด ความเข้มแข็งจากหยคน้ำตา เป็นงานประติมากรรมใช้กลวิธีเชื่อม โลหะ และติดด้วยแผ่นสแตนเลสเงา ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ทัศนธาตุ โดยใช้เส้นและรูปทรง เป็นทัศนธาตุหลักในการสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วยเส้นที่เกิดจากรูปทรงของกล่องที่นำมาต่อกัน ในส่วนที่เป็นที่ว่างของผลงาน ได้แก่พื้นที่รอบนอกของรูปทรง และช่องว่างตามกล่องที่ไม่ได้ติดแผ่นสแตนเลสจนทึบ ทำให้เกิดเป็นปริมาตรมิติ เพื่อให้ทัศนะทางรูปทรงที่เป็นการแสดงออกถึงการก่อตัว

การสร้างเอกภาพในผลงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุด ความเข้มแข็งจากหยคน้ำตา นี้ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างเอกภาพด้วยการใช้รูปทรงเรขาคณิตที่มาต่อกันจนเป็นรูปแบบอินทรีย์รูป และออกมาในรูปแบบกึ่ง

นามธรรม ซึ่งในผลงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุด ความเข้มแข็งจากหยกน้ำตานี้ ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างความเป็นเด่นด้วยการประสานของรูปทรงที่ให้ความรู้สึกถึงการก่อตัวที่มีความแข็งแรง

ความหมายของงานศิลปะที่แสดงออกผ่านรูปทรงทางศิลปะ เนื้อหาของงานศิลปะแบบรูปธรรม เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของเรื่อง แนวเรื่อง และรูปทรงเนื้อหาอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

เนื้อหาภายนอก ศิลปนิพนธ์ชุดความเข้มแข็งจากหยกน้ำตานี้ เป็นการก่อตัวของกล่องแต่ละกล่องที่เป็นตัวแทนของผลึกน้ำตา มาเรียงต่อกันจนกลายเป็นรูปทรงของคน จะเห็นได้ว่าตัวคนนั้นยังคงไม่สมบูรณ์ เพื่อที่จะสื่อว่ามันจะมีการก่อตัวขึ้นไปได้อีกเรื่อยๆ เติบโตต่อไปได้เรื่อยๆ ผลงานนี้เป็นลักษณะงานแบบกึ่งนามธรรม โดยผ่านการประสานกันของรูปทรงเรขาคณิต

เนื้อหาภายใน ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนี้มีคุณลักษณะทางรูปแบบแสดงองค์ประกอบของศิลปะของรูปทรงเรขาคณิตอย่างมีขั้นตอน มีระบบระเบียบ มีการวางแผนด้วยปัญญา เกิดความประสานกลมกลืนของทัศนธาตุ รูปทรงโดยรวมมีความสมดุล มีการวางกล่องเป็นจังหวะที่แตกต่างกันทำให้เกิดความขัดแย้ง และลักษณะของกล่องที่มีความเป็นเหลี่ยมเหมือนกันทั้งชิ้นงานทำให้เกิดความกลมกลืนกัน

การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1. การวิเคราะห์รูปทรง

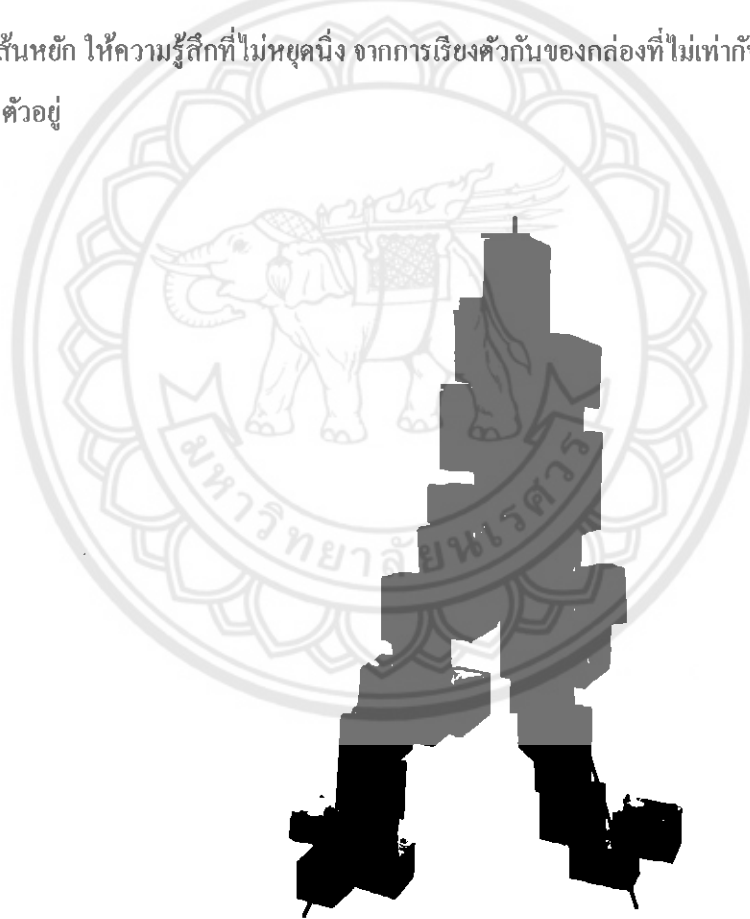
1.1 ทัศนธาตุ

เส้น (Line)

เป็นสิ่งที่สัมผัสต่อการรับรู้ เพราะการจัดเส้นในทิศทางต่างๆ ทำให้เกิดความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป จากผลงานเป็นเส้นที่เกิดขึ้นจริง (actual line) ที่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน จะเห็นได้จากเส้นที่เกิดจากขอบของกล่องแต่ละกล่อง , เส้นแสดงนัย (implied line) เป็นเส้น โครงสร้างที่กำหนดขึ้น โดยไม่ต้องแสดงให้เห็น และเส้นแสดงขอบ (line form by edge) เป็นเส้นที่แสดงขอบรอบนอกของรูปทรงกับอากาศ

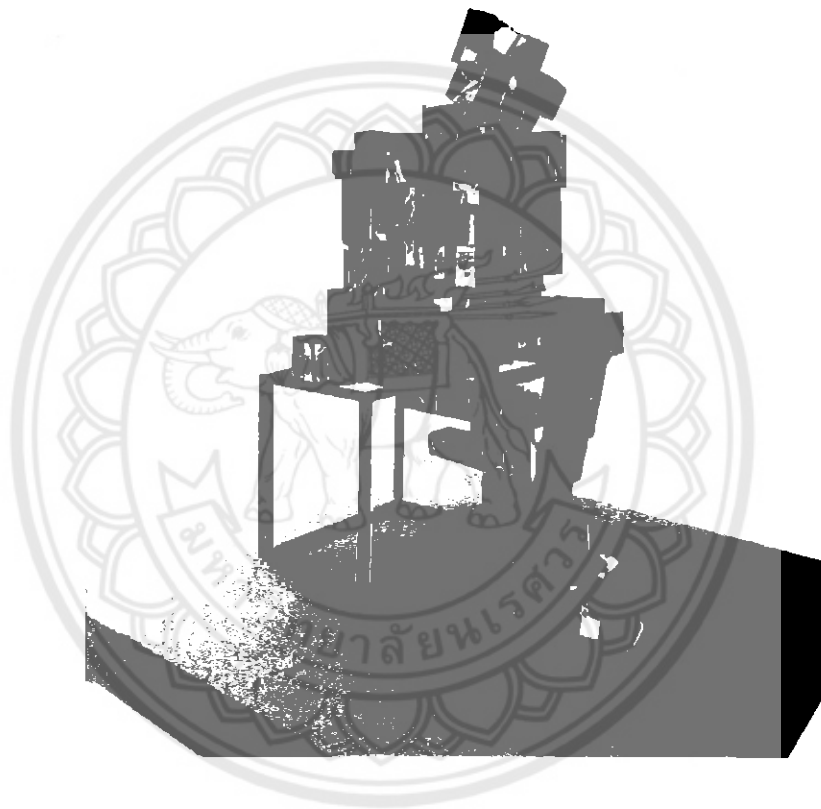
โดยมีเส้นเป็นองค์ประกอบทัศนธาตุ 4 เส้นหลักๆคือ

- 1.เส้นนอน ให้ความรู้สึกที่ราบเรียบ นิ่ง จากเส้นที่เกิดจากขอบของกล่องแต่ละกล่อง เป็นผลึกน้ำตาที่มีความสงบนิ่ง เมื่อประกอบกับเส้นตั้งแล้วจะทำให้ดูมั่นคงแข็งแรงมากขึ้น
- 2.เส้นตั้ง ให้ความรู้สึกมั่นคง แข็งแรง สง่า หนักแน่น เป็นการก่อตัวของผลึกขึ้นไปอย่างแข็งแรง มั่นคง และเป็นเส้นที่ขัดแย้งกับทิศทางของเส้นแนวนอน แต่ทำให้ดูมั่นคงแข็งแรงมากขึ้น
- 3.เส้นเฉียง ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว ช่วยให้งานดูไม่ราบเรียบจนเกินไป
- 4.เส้นหยัก ให้ความรู้สึกที่ไม่หยุดนิ่ง จากการเรียงตัวกันของกล่องที่ไม่เท่ากัน เหมือนกับกล่องกำลังขยับและก่อตัวอยู่

ภาพประกอบที่ 37 แสดงเส้นนอน เส้นตั้ง เส้นเฉียง เส้นหยัก

ในผลงานชิ้นที่ 1 มีลักษณะเป็นคนที่ยืนอยู่และกำลังก้าวเดินเปรียบกับการดำเนินชีวิตของคนเราที่ต้องไปข้างหน้าเรื่อยๆ ด้วยเส้นเถียงที่เป็นเส้นแสดงโครงสร้างทำให้ดูเคลื่อนไหว และมีเส้นตั้งที่เป็นเส้นแสดงโครงสร้างอยู่ตรงช่วงลำตัว ทำให้รู้สึกมีความมั่นคง

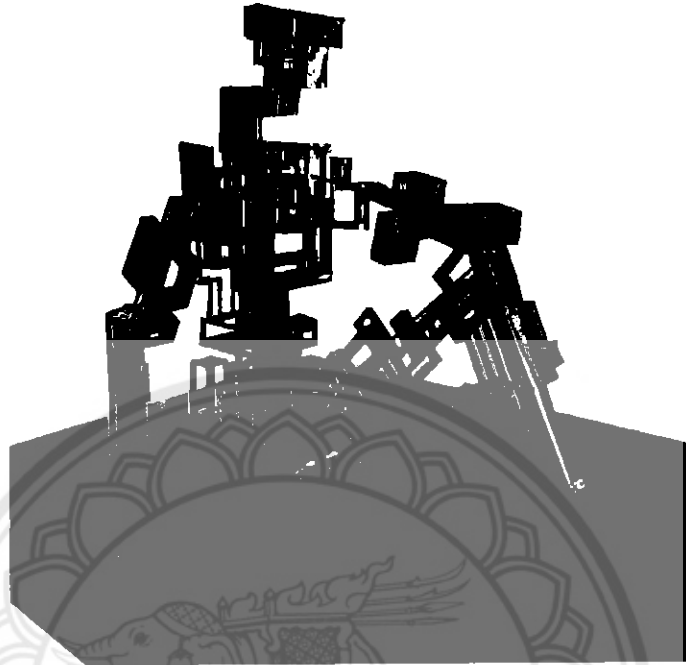
ภาพประกอบที่ 38 แสดงเส้นนอน เส้นตั้ง เส้นเถียง เส้นหยัก

ในผลงานชิ้นที่ 2 มีลักษณะเป็นคนนั่งเท้ากางเหมือนกำลังนั่งคิด เพราะคนเราต้องผ่านช่วงเวลาที่มีความเครียดต้องใช้ความคิดอยู่กับตัวเอง โดยแต่ละส่วนมีการค้ำยันกันไว้ เช่นตรงคอที่มีเส้น โครงสร้างเอียงลงมา ก็จะติดกับแขนที่เป็นเส้นตั้งมารองรับไว้ทำให้ดูมีความมั่นคงแข็งแรงมากขึ้น

ภาพประกอบที่ 39 แสดงเส้นนอน เส้นตั้ง เส้นเฉียง เส้นหยัก

ในผลงานชิ้นที่ 3 เป็นลักษณะของคนกำลังคุกเข่า เหมือนการทรุดตัวลงไป คนเราอาจจะต้องผ่านช่วงที่ผิดหวังแต่ก็ต้องยืนหยัดไว้ให้ได้ โดยมีเส้น โครงสร้างที่เป็นเส้นตั้ง ทำให้ดูมีความมั่นคง และมีเส้นเฉียงตรงแขน ที่ทำให้ไม่ดูนิ่งจนเกินไป

ภาพประกอบที่ 40 แสดงเส้นนอน เส้นตั้ง เส้นเฉียง เส้นหยัก

ในงานชิ้นที่ 4 เป็นลักษณะคนนั่งชันขาขึ้นมา ที่มีการเอาแขนวางไว้ที่ขาข้างที่ชันขึ้นมา และแขนอีกข้างที่กำลังยันพื้นไว้ เป็นท่าทางที่กำลังจะลุกขึ้น เมื่อคนเราทำอะไรที่คิดหวัง เมื่อล้มก็ต้องลุกขึ้นมาใหม่ให้ได้ด้วยตัวเอง ซึ่งมีเส้น โครงสร้างที่เป็นเส้นตั้งและเส้นนอนต่อกันอยู่ทำให้มีความรู้สึกมั่นคงแข็งแรง และมีเส้นเฉียงที่ขาข้างซ้ายที่ชันขึ้นมาค้ำกับแขนที่ขึ้นออกมา ทำให้มีความมั่นคงเพิ่มขึ้นและดูไม่นิ่งจนเกินไป

รูปทรง (Form)

ทัศนธาตุ หมายถึงธาตุแห่งการมองเห็นหรือส่วนประกอบต่างๆ ที่สำคัญในงานศิลปะได้แก่ จุด เส้น สี แสงเงา รูปปร่าง รูปทรง พื้นผิว เป็นต้น ซึ่งเราสามารถนำส่วนประกอบเหล่านี้แต่ละอย่างมาสร้างสรรค์ ซึ่งให้ความรู้สึกในการมองเห็นที่แตกต่างกันไป ทัศนธาตุ สามารถสร้างอารมณ์ต่างๆ ให้กับคนทีดู จึงเป็นความรู้พื้นฐานนับตั้งแต่ จุด เส้น สี รูปปร่าง รูปทรง แสงเงา มักมีปรากฏอยู่ในความงามอันละเอียดอ่อนของธรรมชาติทั้งสิ้น เป็นส่วนที่ผู้สร้างสรรค์สร้างขึ้น โดยการประสานกันอย่างมีเอกภาพในทัศนธาตุ เมื่อเห็นแล้วให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวของเส้น และเกิดจินตภาพถึงการก่อตัวผ่านรูปทรงที่เป็นเพียงลักษณะของเส้นที่มาจากความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ที่สร้างเนื้อหาให้กับตัวผลงาน

ในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้น ได้ใช้รูปทรงของเรขาคณิตที่นำมาต่อเรียงกันจนเกิดเป็นรูปทรงอีก รูปทรงหนึ่ง ที่ผู้สร้างสรรค์นั้นใช้รูปทรงของเรขาคณิตนั้นก็เพราะ เรขาคณิตนั้นมีความเป็นเหลี่ยม ทำให้การนำมาต่อกันนั้นรู้สึกได้ถึงความแข็งแรงมั่นคง

พื้นผิว หรือ ผิวสัมผัส (Texture)

หมายถึงบริเวณผิวนอกของสิ่งต่างๆที่ปรากฏให้เห็นรับรู้ได้ ด้วยการสัมผัสทางตาและทางกายสัมผัส ก่อให้เกิดความรู้สึกในลักษณะต่างๆกัน เช่น หยาบ ละเอียด มัน วาว ค้าน ขรุขระ พื้นผิวเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของศิลปะอันหนึ่ง ที่ถูกนำมาใช้สร้างสรรค์ เพราะพื้นผิวสามารถก่อให้เกิดปฏิกิริยาทางด้านความรู้สึกรับรู้ได้ด้วยการสัมผัสทางการมองเห็น และจับต้องได้ทางกายสัมผัส พื้นผิวมีความสำคัญในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ และการออกแบบ พื้นผิวจะถูกนำมาใช้ในลักษณะต่างๆกัน เช่น ในผลงานจิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม ศิลปินจะใช้พื้นผิวสร้างความงาม และค่าน้ำหนัก เพื่อให้เกิดความประสานกลมกลืน ความแตกต่าง และจุดเด่น เป็นต้น

พื้นผิวในงานของผู้สร้างสรรค์นั้นมีลักษณะพื้นผิวที่มัน วาว และสามารถสะท้อนสภาพแวดล้อมได้ เปรียบผลงานเป็นตัวผู้สร้างสรรค์ เป็นการสื่อถึงว่า การมีน้ำตาในแต่ละครั้งก็เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอกที่เข้ามากระทบกับตัวผู้สร้างสรรค์เอง

ภาพประกอบที่ 41 พื้นผิวมันวาว

สี (Color)

คือการรับรู้ความถี่ (หรือความยาวคลื่น) ของแสง ในทำนองเดียวกันกับที่ระดับเสียง

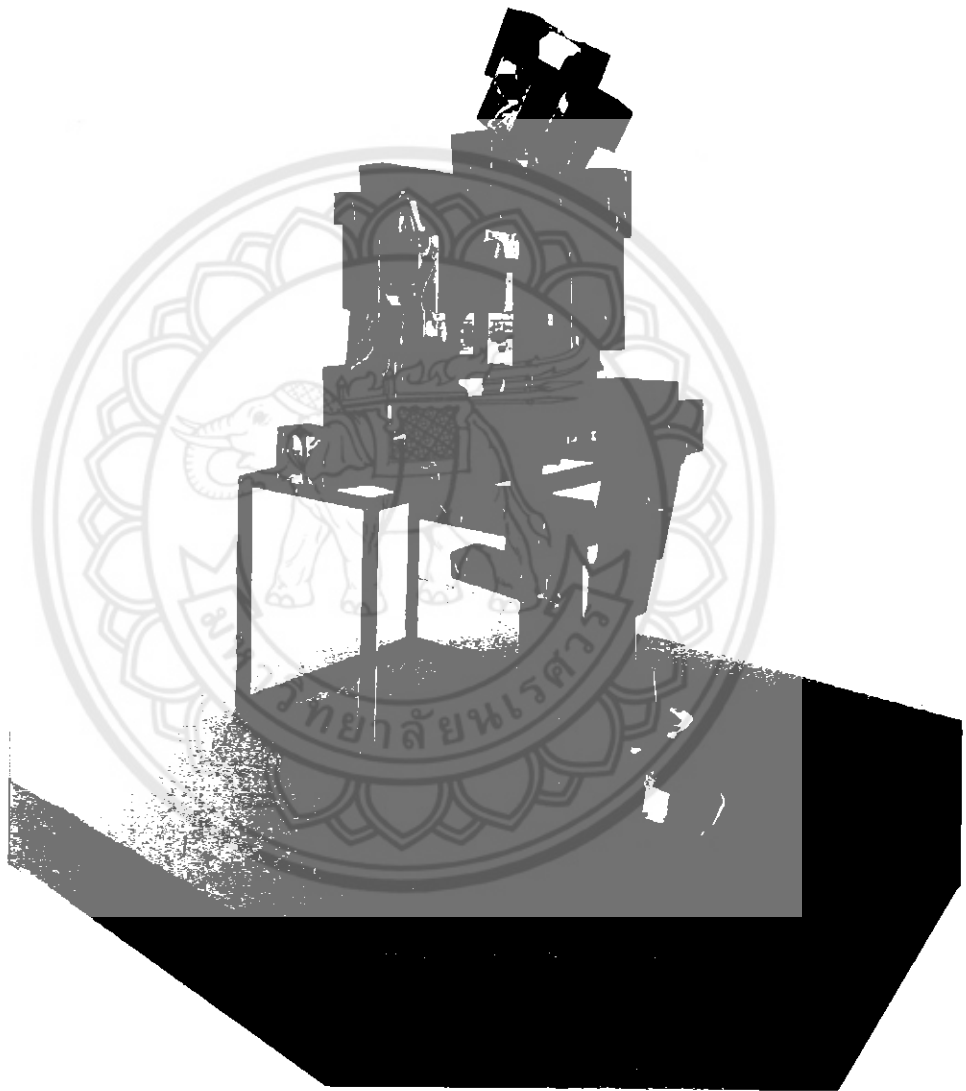
มนุษย์สามารถรับรู้สีได้เนื่องจาก โครงสร้างอันละเอียดอ่อนของดวงตา ซึ่งมีความสามารถในการรับรู้แสงในช่วงความถี่ที่ต่างกัน การรับรู้สีนั้นขึ้นกับปัจจัยทางชีวภาพ และสีนั้นยังช่วยสื่ออารมณ์ และความหมาย เพิ่มความชัดเจนให้กับผลงานอีกด้วย

สีที่อยู่ในงานสร้างสรรค์เป็นสีที่ผู้สร้างสรรค์ไม่ได้สร้างขึ้นคือแผ่นสแตนด์เลส ลักษณะคือสีที่เกิดจากสภาพแวดล้อมที่เข้ามา มีความมันวาวเมื่อมีแสงเข้ามากระทบ ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวและเป็นการสะท้อนสภาพแวดล้อม สีตรงนี้จะเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมที่เรานำไปติดตั้ง อาจจะควบคุมไม่ได้ทั้งหมด

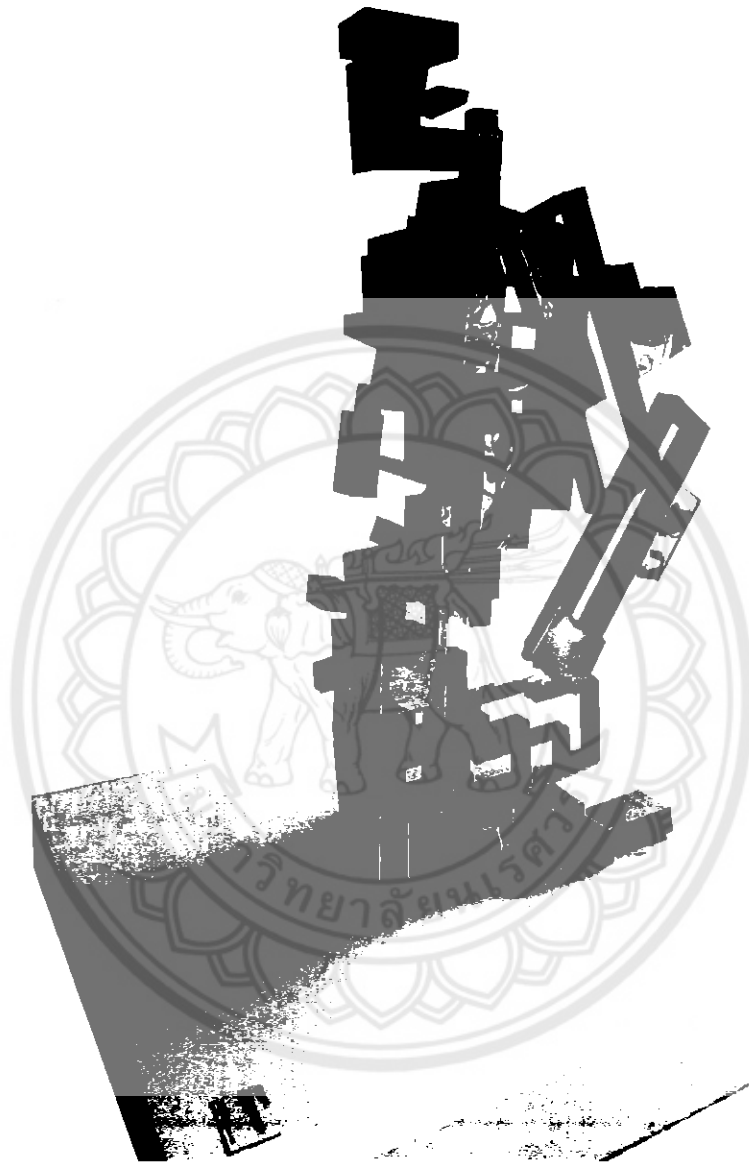
และสีที่ผู้สร้างสรรค์ทำขึ้นคือสีที่พ่นลงไปทั่วโครงสร้างที่เป็นเหล็ก สีเทาที่ให้ความรู้สึกหม่นๆ เหงๆ สีแดงให้ความรู้สึกที่แข็งแกร่งและสีแดงยังหมายถึงความมุ่งมั่นอีกด้วย สีขาวให้ความรู้สึกสงบนิ่ง ราบเรียบ

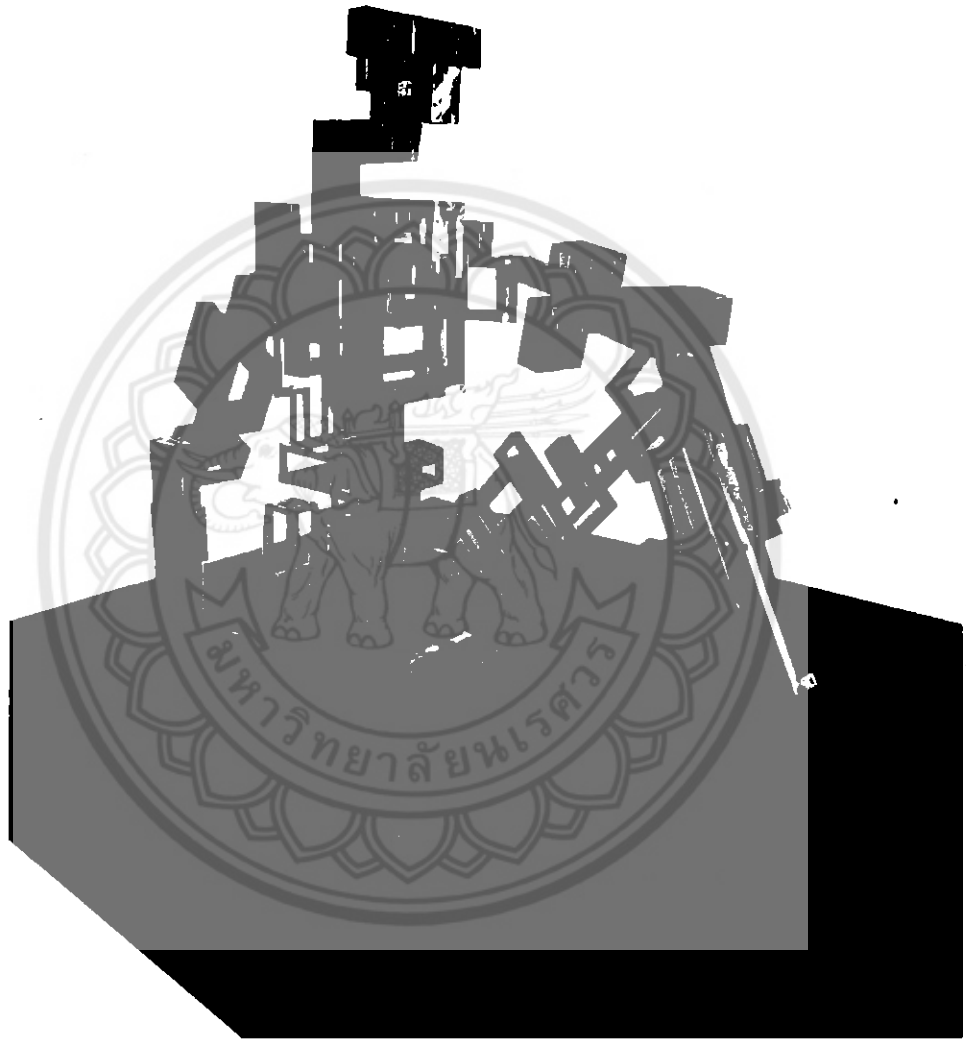
ภาพประกอบที่ 42 สีของแผ่นสแตนเลส

ภาพประกอบที่ 43 สีของโครงเหล็ก สีเทา

ภาพประกอบที่ 44 ถึงของ โครงเหล็ก สีแดง

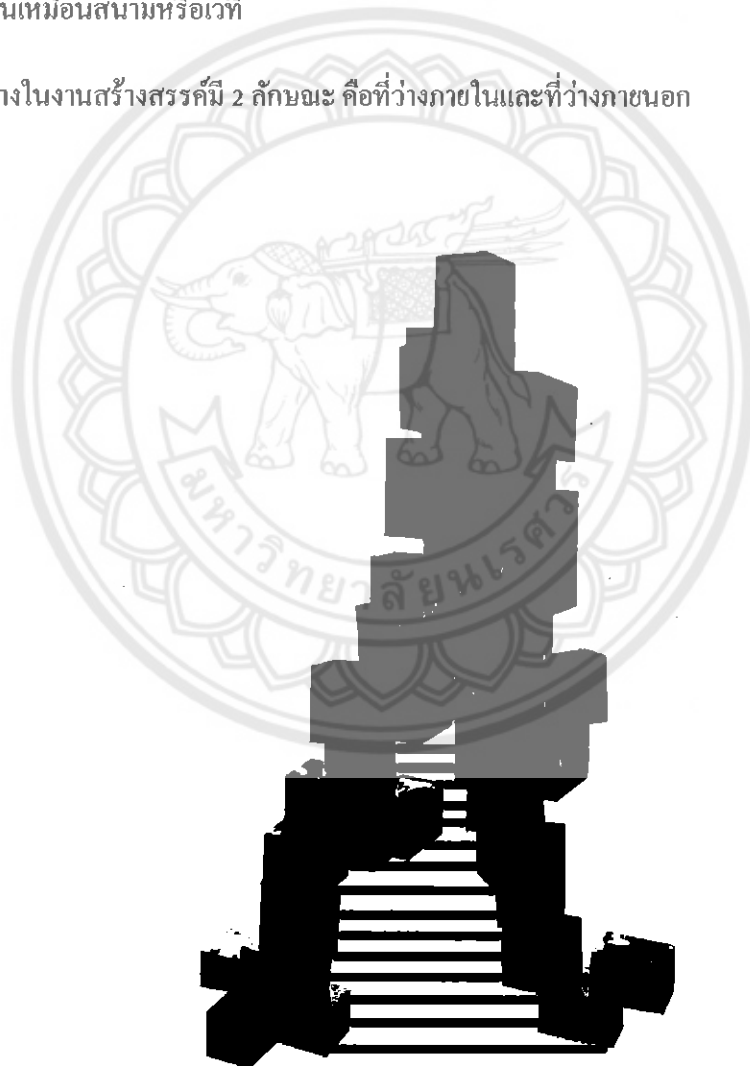

ภาพประกอบที่ 45 สีของ โครงเหล็ก สีขาว

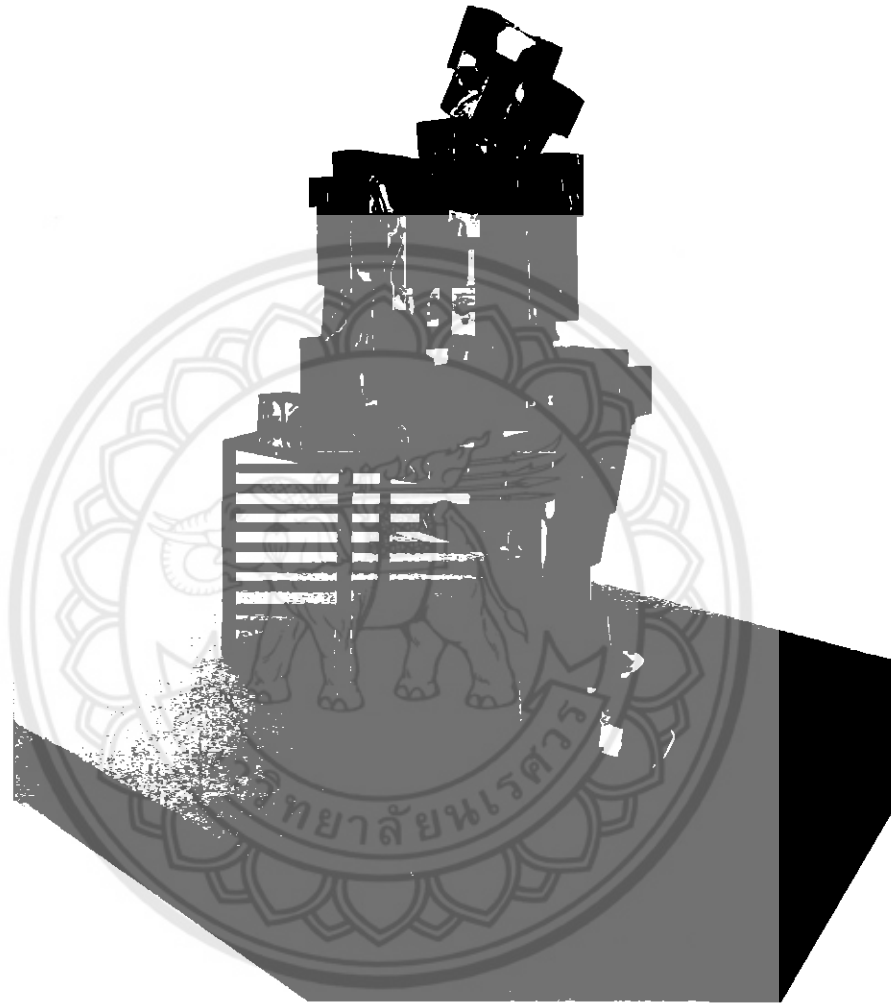
ที่ว่าง (Space)

บริเวณที่ว่างในโลก 3 มิติ ที่แสดงถึงความกว้าง ความยาวและความลึก ที่ว่างตามปกติจะเป็นบริเวณที่หาขอบเขตไม่ได้เป็นสิ่งที่มองไม่เห็น แต่เมื่อมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งปรากฏ ก็จะเกิดปฏิกิริยากับที่ว่างนั้นทันที เช่นเดียวกับบริเวณว่างบนพื้นโลก เมื่อเราอยู่ที่สูง มองไปรอบๆ เราจะเห็นบางสิ่งใกล้ตัว บางสิ่งไกลตัว จนเกิดระยะบริเวณว่างลักษณะนี้เรียกว่า บริเวณว่างจริง (Physical space) หรือบริเวณว่าง 3 มิติ (Three Dimension space) ที่ว่างในทัศนธาตุเป็นที่ว่างที่ได้มีการควบคุมและกำหนดขอบเขตสำหรับการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ โดยที่ว่างเป็นเหมือนสนามหรือเวที

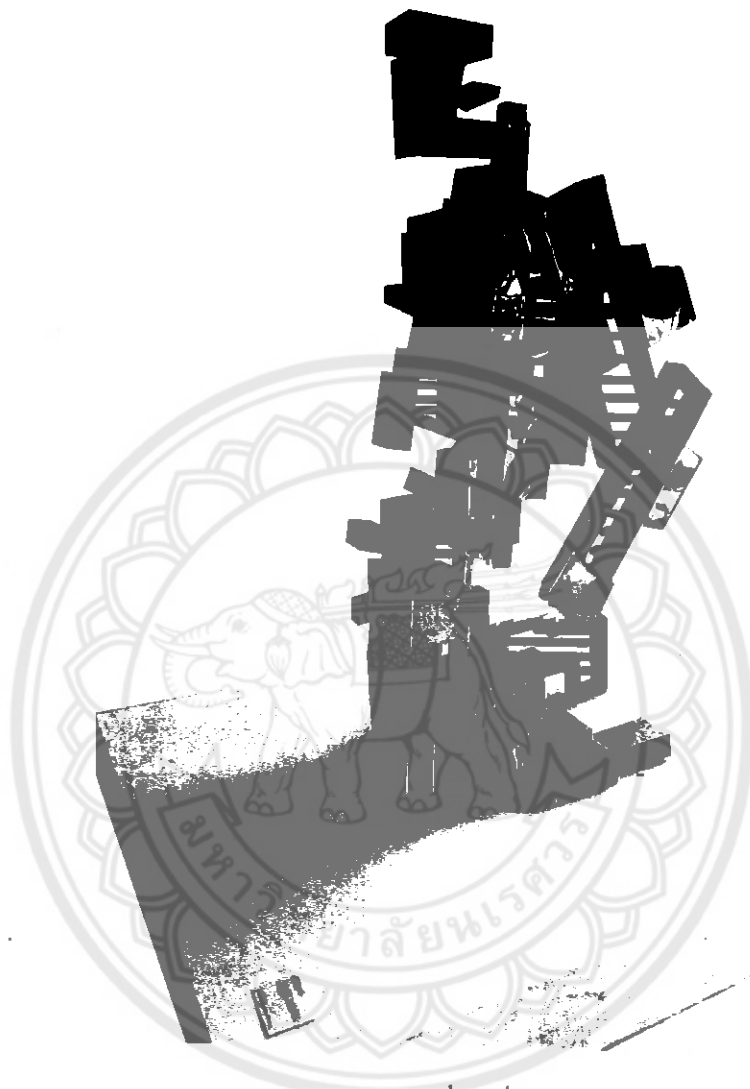
ที่ว่างในงานสร้างสรรค์มี 2 ลักษณะ คือที่ว่างภายในและที่ว่างภายนอก

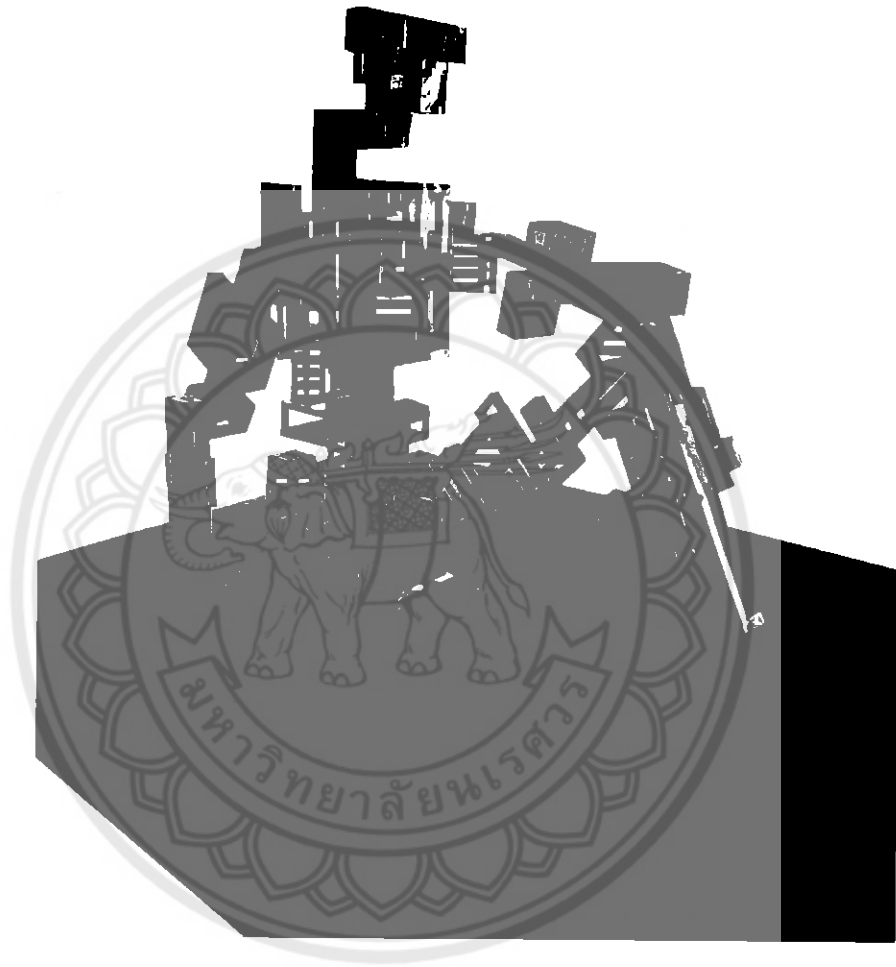
ภาพประกอบที่ 46 ที่ว่างภายใน 1

ภาพประกอบที่ 47 ที่ว่างภายใน 2

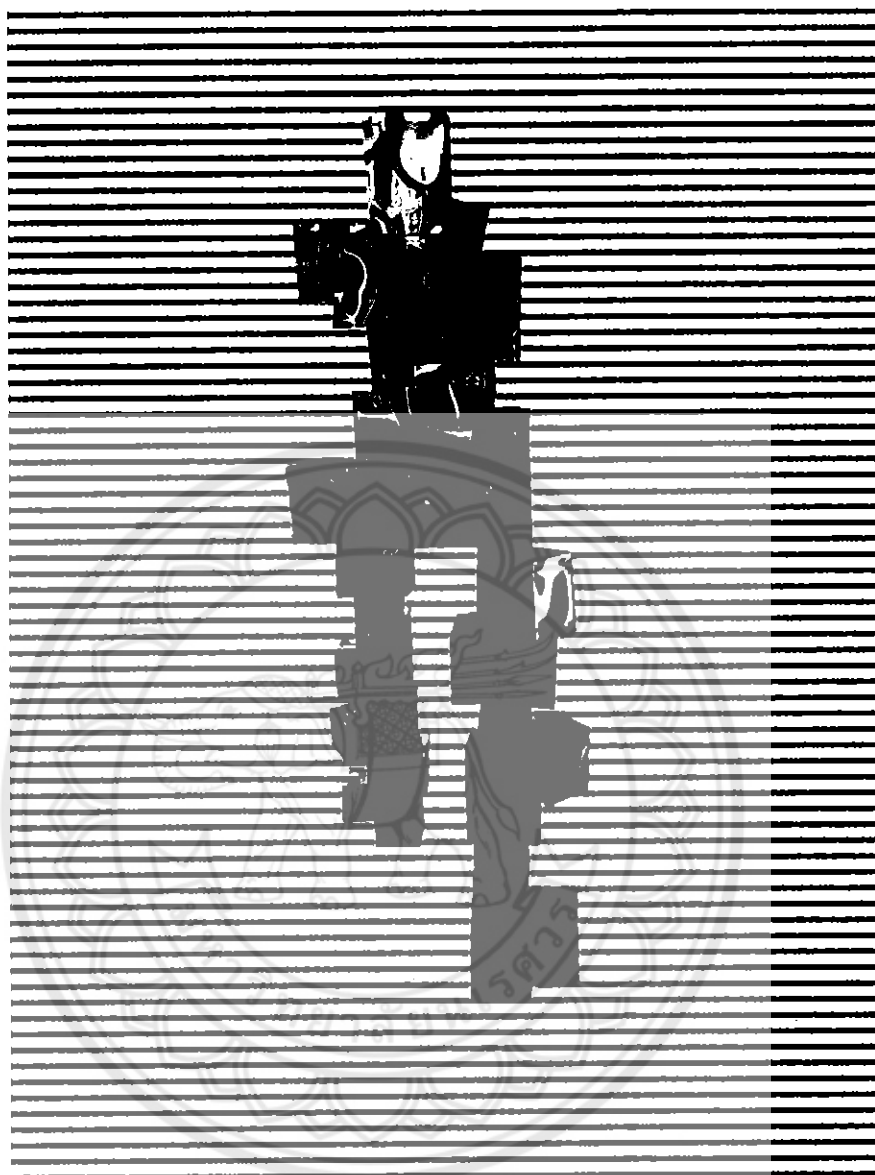

ภาพประกอบที่ 48 ที่ว่างภายใน 3

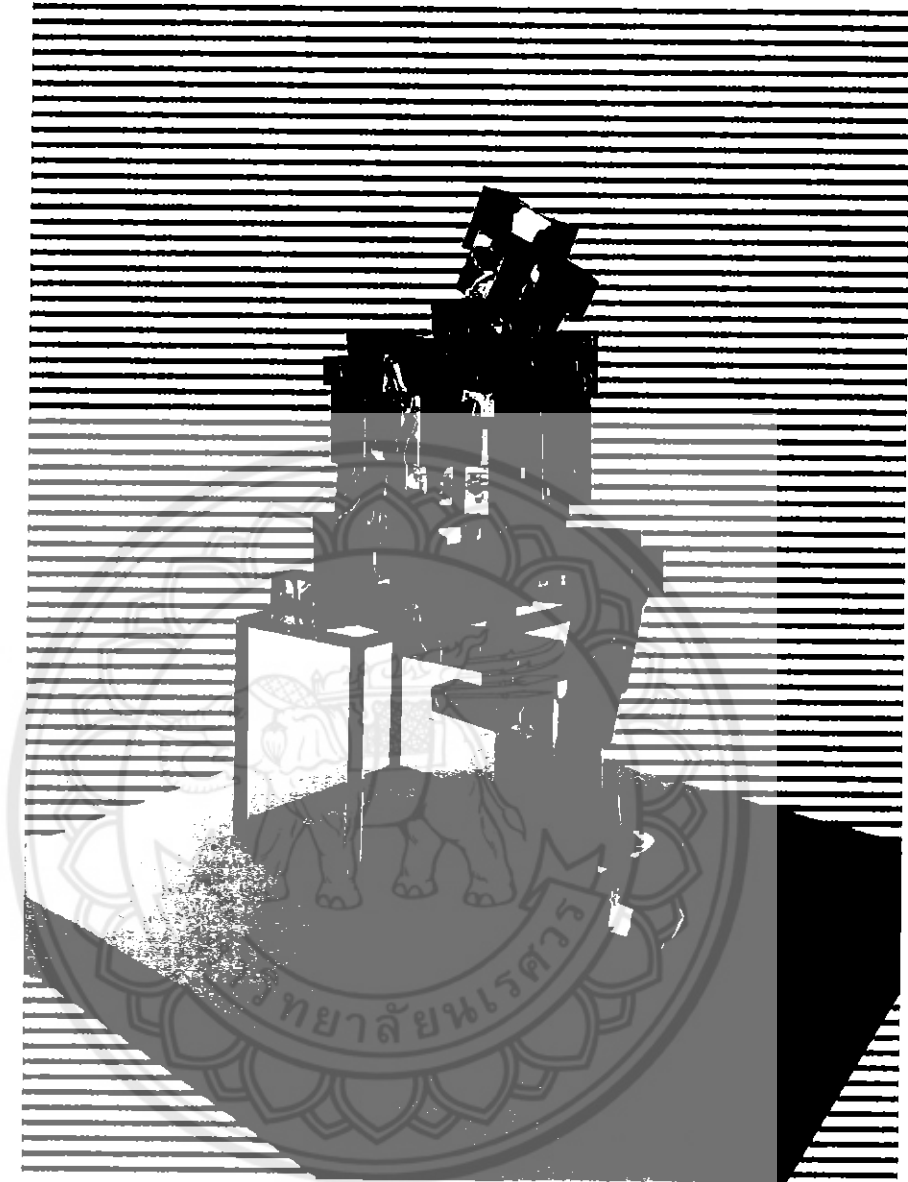

ภาพประกอบที่ 49 ที่วางภายใน 4

ในงานของผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดที่วางในตัวเองงานคือส่วนที่เป็นช่องของกล่อง ตรงส่วนที่ไม่ได้ติดแผ่น
สแตนเลสปิดทับ ทำให้อากาศผ่านได้

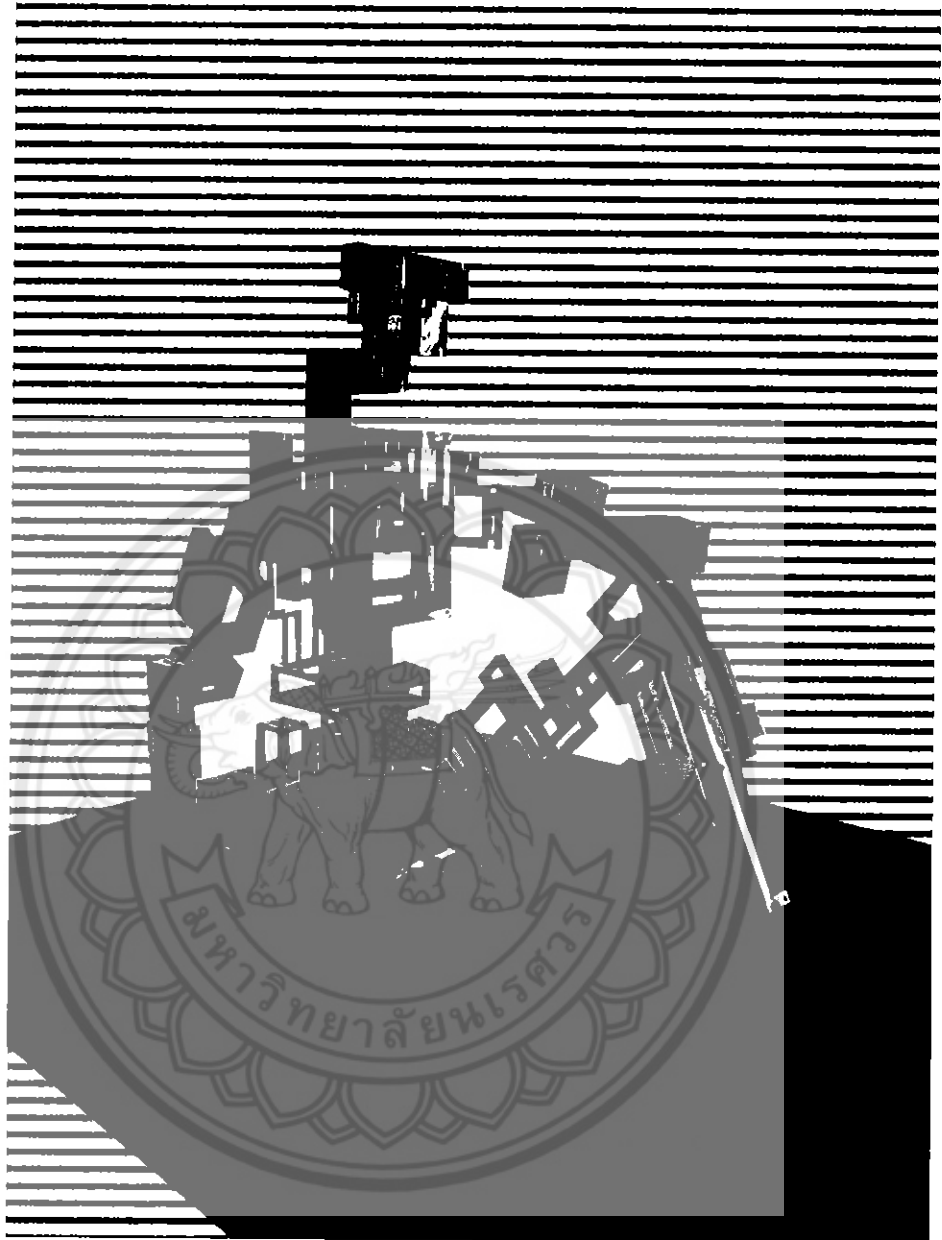
ภาพประกอบที่ 50 ที่ว่างภายนอก ๑

ภาพประกอบที่ 51 ที่ว่างภายนอก 2

ภาพประกอบที่ 52 ที่ว่างภายนอก 3

ภาพประกอบที่ 53 ที่ว่างภายนอก 4

ที่ว่างภายนอกของงานสร้างสรรค์คือบริเวณรอบๆรูปทรงที่เป็นพื้นที่ของอากาศที่ไหลอยู่รอบๆ

วิเคราะห์กลวิธี

สำหรับขั้นตอนการสร้างสรรค์ จะใช้วิธีการเชื่อมเหล็ก เพื่อให้การประกอบโครงสร้างมีความแข็งแรง ตามความเหมาะสมของจังหวะที่มีการรับน้ำหนักมากหรือน้อยตามรูปแบบ และการใช้รีเวทในการยึดแผ่น สแตนเลสติดกับ โครงสร้าง เพื่อเพิ่มความรู้สึกที่เคลื่อนไหวและสะท้อนกลับ และการใช้เทคนิคต่างๆที่เป็นการ แก้ไขปัญหาเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของการสร้างสรรค์

รูปทรงของผลงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้วจะมีการปรับลดทอนหรือเพิ่มตามความเหมาะสมและความพอดี ของชิ้นงาน จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของผู้สร้างสรรค์และอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ผลงานมีคุณภาพและ สร้างมุมมองความรู้สึกให้เกิดจินตภาพของความเข้มแข็งจากหยดน้ำตา

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาค้นคว้าการสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์ชุด ความเข้มแข็งจากหยดน้ำตา ตามแนวทาง ขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ ซึ่งล้วนแต่เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์การทำงาน แนวทางความคิด เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนางานทัศนศิลป์ ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

1. สร้างสรรคผลงานรูปแบบของประติมากรรม รูปแบบกึ่งนามธรรม (semi-abstract)
2. สร้างสรรคเพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้ากระบวนการ ขั้นตอนการสร้างสรรคผลงานทางศิลปะนำไปสู่ การบันทึกผลการสร้างสรรคผลงานศิลปะ ไว้อย่างระบบในรูปเอกสารภาคศิลปนิพนธ์
3. สร้างสรรคผลงานประติมากรรมที่แสดงออกถึงสภาวะจิตใจที่เข้มแข็ง มั่นคง หลังจากประสบการณ์ ความเสียใจต่างๆ ในชีวิต

ผลที่ได้รับจากการสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ทำให้ผู้สร้างสรรคได้ศึกษาค้นคว้ากระบวนการ สร้างสรรคผลงานทางศิลปะนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรคผลงานศิลปะไว้อย่างเป็นระบบในรูปเอกสาร ภาคศิลปนิพนธ์ เรื่อง ความเข้มแข็งจากหยดน้ำตา จำนวน 4 ผลงาน ตลอดจนการนำผลงานดังกล่าวมาวิเคราะห์ รวบรวม และสรุปผลของการสร้างสรรคทำให้เกิดการเรียนรู้ และเข้าใจในกระบวนการการสร้างสรรค ตอบสนองความคิด และความรู้สึก แสดงออกถึงคุณค่าทางความงามในรูปแบบงานประติมากรรมสร้างสรรค นำ เรื่องราวของตัวผู้สร้างสรรคเองที่มีประสบการณ์ในการร้องไห้ในแต่ละครั้งที่ก่อให้เกิดความเข้มแข็งทางด้าน สภาวะจิตใจที่มากขึ้น มาถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะรูปแบบกึ่งนามธรรม

ในการสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์ ผู้สร้างสรรคได้ประสบปัญหาต่อการทำงานสร้างสรรค คือ ทักษะ ฝีมือไม่มีความชำนาญ ผู้สร้างสรรคจึงแก้ไขปัญหานี้โดยการปรึกษอาจารย์ที่ปรึกษาและช่างที่ชำนาญการ และ นำมาพัฒนาการทำงานของตัวเอง เพื่อให้เกิดความถูกต้องและแม่นยำมากขึ้นกับการทำผลงาน อีกทั้งอุปสรรคใน การทำงานที่มีไม่เพียงพอต่อการใช้งาน ขั้นตอนการทำงานจึงจะล่าช้ากว่าที่ควรจะเป็น และระยะเวลาในการ ทำงานไม่เพียงพอตามความต้องการ ทำให้ผู้สร้างสรรคต้องเร่งทำงาน อาจส่งผลให้ผลงานไม่เรียบร้อยเท่าที่ควร

ผู้สร้างสรรค์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลงานศิลปะที่ได้สร้างขึ้นด้วยความตระหนักในเรื่องหนึ่งของผู้สร้างสรรค์ จะเป็นหนึ่งในการกระตุ้นกระบวนการรับรู้ทางสุนทรียะ ในเรื่องราวที่น่าเสน่อออกไปแม้ว่าประสบการณ์การรับรู้ของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกัน แต่ผลงานชุดนี้มีเนื้อหาของศิลปะที่สามารถทำความเข้าใจได้ไปในทิศทางที่ดี และผู้สร้างสรรค์หวังว่าจะเกิดประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ และเข้าใจให้ความสำคัญกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวแล้วมองเห็นถึงความงามจนนำไปสู่การสร้างสรรคผลงานศิลปะ

อนึ่ง ผลงานการสร้างสรรคชุด “ความเข้มแข็งจากหยกน้ำตา” ผู้สร้างสรรค์สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้ชมผลงานรับรู้ได้ว่า การที่เราผ่านเรื่องราวต่างๆ ในชีวิตนั้น แม้จะทำให้เราเสียน้ำตาไปบ้าง แต่น้ำตาที่เสียไปนั้นจะไม่เสียเปล่า มันจะทำให้เรามีสภาวะจิตใจที่เข้มแข็งมากขึ้น สามารถใช้ชีวิตต่อไปได้อย่างมั่นคง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรมประเภทหนังสือ

- ชะลูด นิมเสมอ. (2544). องค์ประกอบของศิลปะ (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพมหานคร
- สงวน รอดบุญ. (2522). ลัทธิและสกุลช่างศิลปะตะวันตก. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.
- ทิพวรรณ กิตติพร. (2550). จิตวิทยาทั่วไป. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

บรรณานุกรมสื่อออนไลน์

- ความหมายของความรู้ลึก สืบค้นจาก <https://th.wikipedia.org/wiki/ความรู้ลึก>
- ความหมายของอารมณ์ สืบค้นจาก <https://th.wikipedia.org/wiki/อารมณ์>
- ความหมายของน้ำตา สืบค้นจาก <https://th.wikipedia.org/wiki/น้ำตา>
- ความหมายของประสบการณ์ สืบค้นจาก <https://th.wikipedia.org/wiki/ประสบการณ์>

